சுதந்திர முழக்கம்

வெ. சாமிநாத சர்மா

பதிப்புரை

இச்சைபோல் இருந்து வாழ ஈ, புழு, எறும்பும் கோரும். உச்சமாம் மனித ஜென்மம், சுதந்திர உணர்ச்சியின்றி நச்செனும் அடிமை வாழ்வை நயந்திட ஞாயமுண்டோ? நிச்சய சபதம் பூண்டு சுதந்திரம் நிலைக்கச் செய்வோம். அதற்கு இந்நூல் ஒரு தூண்டுகோல்.

செப்டம்பர் 1943
சென்னை

தமிழ்ப் பண்ணையார்

எது சுதந்திரம்?

சுதந்திரமென்பது, ஸ்தூலமான ஒரு பொருளன்று; சூட்சுமமான ஒரு சக்தி. அது கண்ணுக்குப் புலனாவதில்லை. ஆனால் அஃதில்லாமல் வாழ்க்கையில்லை. காற்றை, அநுபவிக்க முடிகிறதே தவிர, பார்க்க முடிவதில்லை. அதைப் போன்றதுதான் சுதந்திரமும்.

சுதந்திர மென்பது, ஒருவர் கைநீட்டிக் கொடுக்க மற்றொருவர் கையேந்தி வாங்கிக் கொள்ளும் நன்கொடைப் பொருளன்று; அவரவரும், தமது முயற்சியாலும் உழைப்பாலும் சம்பாதித்துச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய சேமநிதி. சதாவிழிப்புடனிருந்து அதனைக் காப்பாற்றி வரவேண்டும். சிறிது அயர்ச்சி ஏற்பட்டால்கூட அது கை நழுவிப்போய்விடும்.

சுதந்திரமென்பது, சீக்கிரம் அழிந்து போகக்கூடிய உடலல்ல; நித்தியமாயுள்ள ஆத்மா; அந்த ஆத்மாவின் பிரகாசம். அது பகற்கனவல்ல; நனவின் ஊற்று; செயலின் மையம். அஃது, அறிவுக்குத் தாய்; அன்புக்கு ஊன்றுகோல்; தியாகத்திற்குப் பரிசு.

மனிதன் சுதந்திரத்தோடு பிறக்கிறான் என்று சொன்னால் சுதந்திர உணர்ச்சியோடு பிறக்கிறான் என்பதுதான் அர்த்தம். இந்த உணர்ச்சி, மனிதனுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் உண்டு. பொற்கூட்டிலே பாலுஞ் சோறுமாக

முதற் பதிப்பு: செப்டம்பர் 1943

சகல உரிமைகளும்
தமிழ்ப் பண்ணையாருக்கே

கமர்ஷியல் பிரின்டிங் அன்
பப்ளிஷிங் ஹவுஸ், ஜி. டி. சென்னை

தமிழ்ப் பண்ணை மலர் 6

விலை ரூபாய் ஒன்றே கால்

தமிழ்ப் பண்ணை
தியாகராயநகர் — சென்னை

உண்டு வளர்கின்ற கிளி, எந்த நிமிஷத்திலே கூடு திறக்கப்படும் என்றுதான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சுதந்திர உணர்ச்சியை வளர்த்து இதனின்று அதிகமான பயனை நுகர்வதும், பிறர்க்கு நுகர்விப்பதும், பகுத்தறிவு படைத்த மனிதனுடைய இன்றியமையாத கடமை. இந்தக் கடமையைச் செய்யாதவன் மனிதனல்ல; மாமிச பிண்டம்; உயிரில்லாமல் உலவுகின்ற நிழல். ரூஸ்ஸோ என்ற பிரெஞ்சு அறிஞன் கூறுகிறான்: "ஒரு மனிதன், தன்னுடைய சுதந்திரத்தைத் துறந்து விட்டானென்று சொன்னால், அவன் தன்னுடைய மனிதத் தன்மையையும் துறந்துவிட்டா னென்பது அர்த்தம். அது மட்டுமல்ல; மானிடஜாதியின் ஓர் அமிசத்தினன் என்ற முறையில் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற உரிமைகளையும் கடமைகளையுங்கூடத் துறந்து விட்டான் என்று கொள்ள வேண்டும். அவன் எல்லாவற்றையும் துறந்து விட்டவனாகிறான். அவனிடத்தில் எந்த விதமான நற்குணங்களையும் கொண்டு புகுத்தி அவனுடைய மனிதத் தன்மையை நிரப்ப முடியாது. சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால் அவன் மனிதனேயல்ல." இதனின்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தென்ன வென்றால், ஒரு மனிதன் ஒழுக்கமுடையவனாக இருக்க வேண்டுமானால், சீல புருஷனாக வாழவேண்டுமானால், அவன் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்பதாகும்.

இந்தச் சுதந்திரத்திற்காக, உலகத்திலே அநேக போராட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன; அநேக மகான்கள், தங்களுடைய சர்வத்தையும் பலி கொடுத்திருக்கிறார்கள். காட்டிலும் மேட்டிலுமாக

அலைந்து திரிந்தான் மகாராணா பிரதாப சிம்மன். ஏன்? மற்றொருவனுக்குத் தலை வணங்கக்கூடா தென்பதற் காக. 'முழந்தாளிட்டுக் கொண்டு உயிரோடிருப்ப தைக் காட்டிலும், நின்று கொண்டே இறப்பது மேல்' என்ற ஒரே உறுதியுடன்தான், சிவாஜி மகாராஜன், டெல்லியில், தன்னைக் காவற்படுத்தி யிருந்த இடத்திலிருந்து வெளியேறி விட்டான். இப்படி இவர்களுடைய வாழ்க்கை முழுவதும் ஒரே போராட்டமாக இருந்தபோதிலும், அந்தப் போராட் டத்தில்தான் இவர்கள் இன்பம் கண்டார்கள். ஏனென்றால், 'சந்தோஷமாயிருப்பதன் ரகசியம் சுதந்திரமாயிருப்பது' என்ற நுட்பத்தை இவர்கள் நன்கு தெரிந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

உலக சரித்திரத்தை ஒரு தொகுப்பாக எடுத் துக் கொள்வோமானால், அதில் அநேகவிதமான கறைகள் படிந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆனால் இந்தக் கறைகளை, சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட வீரர்களின் புனிதமான வாழ்க்கை மறைத்து விடுகின் றது. பிரதியொரு நாட்டுச்சரித்திரமும் இவர்களால் தான் பிரகாசிக்கிறது; அமரத்துவம் அடைகிறது.

இவர்கள்—இந்தச் சுதந்திர வீரர்கள்—தங்கள் சொல்லாலும் செயலாலும், மற்றவர்களை ஊக்கப் படுத்தியும் நல்வழிப்படுத்தியும் வந்திருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய பொருள் செறிந்த சொல்லும், லட்சியம் வாய்ந்த செயலும் எக்காலத்திற்கும் எந்நாட்டிற்கும் பொதுவானவை.

இந்த நூலில், உலகத்துப் பல அறிஞர்கள், சுதந்திரத்தைப் பற்றியும் மனித வாழ்க்கையைப்

பற்றியும் அவ்வப்பொழுது சொன்ன வாசகங்களைத் திரட்டிக் கொடுத்திருக்கிறேன். இவர்கள் யார், எந்நாட்டார், எக்காலத்தார் என்பன போன்ற விவரங்களைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. எந் நாட்டவரா யிருந்தாலென்ன, எக்காலத்தவரா யிருந்தாலென்ன, இவர்களுடைய கருத்துக்கள்தான் முக்கியம். அவைகளே நமக்குத்தேவை.

எமர்ஸன் என்னும் அறிஞன் கூறுகிற மாதிரி சிந்தனை செய்வது கடினந்தான். என்றாலும் சிந்தித்தே யாகவேண்டும். சிறப்பாக, எந்த ஜாதி அடிமைத் தனத்திலே அமைதியைக் காண்கிறதோ அந்த ஜாதி சிந்தித்தே தீர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதற்கு விமோசனமே கிடையாது. ஏனென்றால் செயலுக் குத் தூண்டுவது சிந்தனை யல்லவா? ஆதலின், எனது தமிழ்நாடே! 'இச்சிறிய நூலிலுள்ள சிந்தனை மலர் களை ஏற்றுக்கொள். வந்தே மாதரம்.

சென்னை
22—6—43

வெ. சாமிநாதன்

பிரார்த்தனை

பொருளை நான் பொருட்படுத்துவதில்லை. காதலா? அதனை நான் கேவலமாகக் கருதுகிறேன். புகழ் என்பது ஒரு பொய்க் கனவு. என்னுடைய பிரார்த்தனை யெல்லாம் ஒன்றுதான். அந்த ஒரு பிரார்த்தனைக்காகவே என் உதடுகள் அசைகின்றன. அந்தப் பிரார்த்தனை என்ன? "கடவுளே! என் இருதயத்தினின்று நீ விலகிப் போனாலும் போ. எனக்குச் சுதந்திரத்தை மட்டும் கொடு. வாழ்விலும் சாவிலும் நான் கோருவது பந்தமற்ற ஆத்மா ஒன்றுதான். எந்தத் துன்பம் வந்தாலும் சகித்துக் கொள்ளக் கூடிய தைரியத்தை எனக்குக் கொடு."

சுதந்திரத்தின் சந்நிதானத்தில்

சுதந்திர முழக்கம்

சுதந்திரமுள்ள இடந்தான் எனது நாடு.

சுதந்திர மில்லாத நாடு காற்றில்லாத வீடு.

வார்த்தைகளிலே புனிதமான வார்த்தை எது? சுதந்திரம்.

கடவுள், மனிதர்களுக்கு அளித்திருக்கிற பல நன் கொடைகளில் சிறந்தது எது? சுதந்திரம்.

சுதந்திரம் என்றால் என்ன? அது தேவையின் எல்லை.

உடலைச் சிறையில் இடலாம்; ஆனால் உள்ளத்தை இட முடியுமா?

எவனொருவன் சுதந்திரமாக வாழ்கிறானோ அவன் தான் சுகமாக வாழ்கிறான்.

அதிகார சக்தியோடு நீதி போராடினால் விளைவது சுதந்திர வெற்றி.

இறந்துபோன சிங்கத்தைக் காட்டிலும் உயிருள்ள நாய் மேலானது.

நான் ஓர் ஈயினுடைய தலையாக இருக்க விரும்பு வேனே தவிர சிங்கத்தின் வாலாக இருக்க விரும்ப மாட்டேன்.

எவன் தனக்குத்தானே எஜமானனாக இல்லையோ அவன் சுதந்திர புருஷனல்ல.

தூக்கு மேடையில் ஏற்றுகிறவனைக் காட்டிலும் ஏறுகிறவனே மேலானவன்.

சுதந்திரமில்லாத நாடு சிறைக் கூடம். செல்வங் கொழிக்கும் அடிமை நாடாயிருப்பதைக் காட்டிலும், வறுமை நிறைந்த சுதந்திர நாடாயிருப்பது மேல்.

இந்த உலகத்தில் மனிதர்கள் ஏன் போராடுகிறார்கள்? ஏன் உழைக்கிறார்கள்? ஏன் துன்பம் அனுபவிக் கிறார்கள்? எல்லாம் சுதந்திரத்திற்காகத்தான்.

என் சொந்த நாடாயிருந்தாலும், அஃது அடிமை நாடாயிருந்தால், அதில் வசிப்பதை விட நரகத்தில் வசிப்பதே மேலானது.

தாய் நாடென்கிற சப்தம் கேட்கிறபோதே, நம் மிடத்திலேயுள்ள வீர உணர்ச்சி, கிரியா சக்தி எல்லாம் கொழுந்து விட்டெரியத் தொடங்குகின்றன.

கடவுள் இருக்கிறார் என்று ! திருக்கிறாய்; ஆனால் எனக்கோ, தாய்நாட்டு மண் ணின் ஒவ்வோர் அணுவும் கடவுள். -

வாழ்க்கையின் உயர்ந்த சட்டம் எது? தாய் நாட்டைப் பாதுகாப்பது.

உலக மனைத்தும் சுதந்திரக்கோயில். ஆகாயமே அந்தக் கோயிலின் கோபுரம்.

தாய் நாட்டை நேசிப்பது, பிரதியொரு மனிதனும் அவசியம் செய்யவேண்டிய கடமையாகும்.

சுதந்திரம் குன்றிப்போய் விட்டதனால்தான் உலகத்தில் நாகரிகம் சீர் கெட்டு விட்டது.

சுதந்திரம், நீதி இரண்டினையும் பிறருக்கு நாங்கள் விற்கமாட்டோம்; அவைகளைப் பிறருக்கு மறுக்கவும் மாட்டோம்.

சுதந்திர மில்லாமல் எந்த விதமான கலைகளும் நீடித்து நிற்க முடியாது.

மற்றவர்களுடைய அநுதாபத்திற்கும் பரிகாசத்திற்கும் மத்தியில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

தேசத்திற்காகத் துயரப்படுவது, துன்ப மனுபவிப்பது, மரணமடைவது, எல்லாம் புனிதமாகின்றன.

சுதந்திரத்தின் நண்பர்கள், நமது நண்பர்கள்; சுதந்திரத்தின் விரோதிகள், நமது விரோதிகள்.

நல்ல ஆட்சியை விட சுய ஆட்சியே மேலானது.

சுதந்திரத்தைக் காகிதத்தில் அச்சிட்டு ஜனங்களுக்கு வழங்குவது அவர்களைப் பரிகசிப்பதாகும்.

நமது மனச்சாட்சியைச் சட்டங்கள் ஸ்தம்பிக்கச் செய்து விடுகின்றன. சுதந்திரம், அதனை வளர்க்கிறது.

எந்த அரசாங்கம், குறைவாக ஆட்சி புரிகிறதோ அந்த அரசாங்கமே சிறந்த அரசாங்கம்.

சுதந்திரத்திற்காகவும் சத்தியத்திற்காகவும் போராடப் புறப்படுகிறவன், நல்ல உடைகளை அணிந்து கொண்டு புறப்பட்டால் வெற்றியடைவானு?

பொதுவாக ஒரு ஜாதியார் ஒழுக்க ஹீனர்களாகி விட்டால் அவர்களிடத்தில் சுதந்திரம் நிலைத்து

பருமனுன அடிமைத் தனத்தைக் காட்டிலும், ஒல்லியான சுதந்திரமே மேலானது.

சுதந்திரத்தின் விலை என்ன? சதா விழிப்புடன் இருப்பதுதான்.

சுதந்திரம் என்பது ஆபத்தானதுதான். ஆனுல் அதுதான் நம்மிடத்திலேயுள்ள பத்திரமான பொருள்.

சுதந்திரம் என்ருல் பொறுப்பு. இதனுல்தான், அநேகர் அதைக் கண்டு, அதாவது "சுதந்திரத்தைக் கண்டு அஞ்சுகின்றனர்.

சுதந்திர தேவி இறந்துபோய்க் கொண்டிருக்கிற போழ்து, நீங்கள் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதிலே ஏதேனும் அர்த்த மிருக்கிறதா?

இப்பொழுது நம்மைச் சுற்றி என்ன காண்கிறோம்? சிறிய மனிதர்களிடத்தில் நிறைய பணம், அதிக பாவம், குறைந்த பக்தி. கீழான மக்களுக்கு மேலான பதவி. நல்ல ஊழியத்திற்குக் குறைந்த ஊதியம்.

மகான்கள் சிறையிலே உழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய தியாகத்தினால் தேசம் சுதந்திரம்

மனிதனுக்கு அநேக கடமைகள் உண்டு. அவற்றில் முக்கியமானது, தன் கையினால் உழைத்துப் பிழைப்பது. ரொட்டி வியர்வையிலே உன் ரொட்டியைச் சாப்பிடு என்பதன் அர்த்தம் இதுதான்.

என்பது, யாரோ ஒரு மனிதனுக்கு ஏக தேசமாக அமைகிற பண்பு என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். அது பிரதியொரு மனிதனிடத்தும் இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள பிறவித்தன்மை.

போர் வீரர்கள் கோழைகளாயிருந்தால் அவர்களுக்குப் பின்பலமாக ஆயுத பலமிருந்து என்ன பயன்?

உனக்கு அதிகாரமிருக்கலாம். அந்த அதிகாரத்தைப் பிரயோகம் செய்வதைக் காட்டிலும், உனது கடமையை நிறைவேற்றுவதில் நீ கருத்துள்ளவனாயிரு.

அன்பில்லாத அதிகாரம், பயங்கரமான விளைவுகளுடையது. அந்த அன்பில்லாத அதிகாரத்திற்கு யாரேனும் பக்தி செலுத்துவார்களானால், அது பேய் பிசாசுகளுக்கு பயத்தினால் செலுத்துகிற பக்தி மாதிரிதான்.

ஒரு ஜாதியார், சுதந்திர ஸ்தாபனங்களுக்குத் தயாரா யில்லாதவர்களாயிருக்கலாம். ஆனால் அவர்களிடத்தில் சுதந்திர ஆவலைத் தூண்டி விடுதல் அவசியமாகும்.

சுதந்திரத்தினால் உண்டாகிற அனுகூலங்களை அனுபவிக்க விரும்புகிறவர்கள், அதனைக் காப்பாற்றி வைத்துக் கொள்ளும் சிரமத்தையும் அனுபவிக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

ஒரு ஜாதியை அடிமைப் படுத்துவதற்காக நாம் போராட வில்லை. ஒருநாட்டை விடுதலை செய்வதற் காகவே போராடுகிறோம். கண்ணியமான புருஷர்கள் அந்த நாட்டில் வசிக்கவேண்டு மென்பதற்காகவே போராடுகிறோம்.

பந்தமில்லாத மனதின் நிரந்தரமான சக்தியே! குகைகளில் நீ பிரகாசிக்கிறாய்! சுதந்திரம் என்பது உனது பெயர். யார் உன்னை அதிகமாக நேசிக்கிறார்களோ அவர்கள், மேற்படி குகைகளில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இருதயத்தில் நீ வசிக்கிறாய்.

ஒரு லட்சியத்தை நான் நேசிக்கிறேன் என்பதற்கு என்ன அடையாளம்? அதன் பொருட்டு இறக்கச் சித்தமாயிருப்பதுதான்.

அரசாங்கமென்பது, தர்க்க அறிவினாலல்ல, நாவன்மையினாலல்ல, பலாத்காரத்தினாலேயே நிலை பெறுவது. அது நெருப்பைப்போல், ஆபத்தான வேலையாள்; பயங்கரமான எஜமானன்.

எந்த நாட்டில் அரசாங்கம், ஜனங்களை அநியாய மாகச் சிறையிலடைக்கிறதோ அந்த நாட்டில், நியாய புருஷன் இருக்கவேண்டிய இடம் சிறைதான்.

எனக்கு மற்றெல்லாச் சுதந்திரங்களைக் காட்டி லும், விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும், தெரிந்து கொண்டதைப் பற்றிப் பேசவும், மனச்சாட்சியின்படி அபிப்பிராயம் கூறவும் சுதந்திரம் வேண்டும்.

எந்த ஓர் அரசாங்கமும் எல்லாச் சுதந்திரங்களையும் கட்டுப் படுத்திவிடலாம். ஆனால், மனிதர்களுடைய எண்ண சுதந்திரத்தை மட்டும் யாரும் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

சுதந்திரமில்லாத நாட்டின் மக்கள், உணர்ச்சி யில்லாத கற்சிலைகள்; அல்லது களிமண் பொம்மை கள். அவர்களை அப்புறப் படுத்திவிட்டு அந்த நாட்டில் எல்லோரும் உலவுகிறார்கள்.

இன்று மலர்ந்து நாளை வாடும் தன்மையது புஷ்பம். மனித வாழ்க்கையும் அதைப் போன்றதே. ஆனால், அந்த வாழ்க்கை, சுதந்திரத்தினால் மணம் பெறுகிறது; பிரகாசிக்கிறது. சுதந்திரம் இல்லாத வாழ்க்கை, கட்டாந்தரைப் புல்தான்.

எப்படி இனிப்பாயிருப்பது சர்க்கரையின் இயற் கையோ, புளிப்பாயிருப்பது புளியின் இயற்கையோ, அப்படியே சுதந்திரமாயிருப்பது மனிதனுடைய இயற்கை.

ஒரு மனிதனிடத்தில் எத்தனை குறைகள் இருந்த போதிலும் அத்தனையையும், அவனுடைய தேசபக்தி, மூடிபோட்டு மறைத்து விடுகிறது.

மனிதனுடைய சுயமதிப்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாமல், வாழ்க்கையின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வைப்பது எதுவோ அதுதான் சுதந்திரம்.

எங்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து, அல்லது எங்களிடம் அன்பு செலுத்தி, எங்களை, நீங்கள் வசப்படுத்தலாம்; ஆனால் எங்களை அச்சுறுத்தி வசப்படுத்த உங்களால் முடியவே முடியாது.

வேண்டுமானால் எனது பெயர்மீது ஆயிரக்கணக்கான சாபங்களை இடுங்கள்; எனது தாய் நாடு விடுதலை அடைந்தால் போதும்.

ஒவ்வொரு ஜாதிக்கும் ஆளும் உரிமை உண்டு. அந்த ஜாதியினர், தங்களுக்கு எந்த விதமான அரசியல் அமைப்பு பிடிக்கிறதோ அந்த விதமான அரசியல் அமைப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ள பரிபூரண உரிமையுடையவர்கள். அந்த அரசியல் அமைப்பை அவ்வப் பொழுது மாற்றிக்கொள்ளவும் அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு.

ஒரு சமுதாயத்திற்குத் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் யாரோ அவர்களுக்குத் தான், அந்தச் சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய சட்டங்களை இயற்றும் உரிமை இருக்கவேண்டும்.

துர்நாற்றம் நிறைந்த சிறையிலே என்னை அடைத்துப் போட்டுத் துன்புறுத்தலாம். ஆனால் என் கடைசி மூச்சு இருக்கிறவரை, எனது தாய்நாட்டை ஆசீர்வதித்துக் கொண்டிருக்குமாறு கடவுளைப் பிரார்த்திப்பேன்.

தியாகம் செய்து பெறாத சுதந்திரத்தை யாரேனும் மதிப்பார்களா? அது சுதந்திரமாகுமா? அந்தச் சுதந்திரம், நீண்டகாலந்தான் உயிர் வாழுமா? தன் மதிப்புணர்ச்சி யில்லாத மனிதர்களோ, ஜாதியாரோ, சுதந்திரத்தின் மீது காதல் கொள்ளவே முடியாது.

எப்படி நமது சாதாரண உலகத்திற்கு, புயற்காற்று அவ்வப்பொழுது தேவையாயிருக்கிறதோ அதைப் போல், அரசியல் உலகத்திற்கும் சிறுசிறு புரட்சிகள் தேவையாயிருக்கின்றன. அரசாங்கங்கள் ஆரோக்கியத்துடனிருப்பதற்கு இவை ஒரு மருந்து மாதிரி.

சுதந்திரத்தின் எல்லையை விசாலித்துக்கொண்டு போகிறவர்கள், மடத்திலேயிருக்கும் துறவிகளல்லர்; குகையிலே தவஞ்செய்யும் யோகிகளல்லர்; உழைத்துப் பிழைக்கிறவர்கள். இவர்களால்தான் ஆபத்தை எதிர்த்து நிற்க முடியும்.

பத்து, இருபது கணக்கில் கிளர்ச்சிகள் செய்வதனால் உண்டாகிற பலனைக் காட்டிலும், உருப்படியான ஒரு காரியத்தினால் உண்டாகிற பலனே அதிகமாயிருக்கும்.

விஷயங்களைப் பகுத்துப் பார்ப்பதிலே நாம் வல்லவர்களாயிருக்கிறோம் ; ஆனால் தொகுத்துப் பார்க்கத்தான் நமக்குத் தெரியவில்லை.

நீங்கள் மனம் வைத்தால் ஒரு புதிய உலகத்தையே சமைத்து விடலாம். உங்களிடத்திலே சக்தி இருக்கிறது ; ஆனால் அந்தச் சக்தியினிடத்திலே உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை.

உங்களது நாட்டின் புராதனச் சின்னங்களென்ன, சரித்திர சம்பவங்கள் என்ன, இவையாவும், உங்களை வழிகாட்டி அழைத்துச் செல்ல முன் வந்திருக்கும் உங்களுடைய தலைவர்களுக்குக் கொஞ்சங்கூட உணர்ச்சி ஊட்டவில்லையா ?

சாதாரணமாக, ஜனங்கள், தங்களுக்குச் சுதந்திரம் மறுக்கப் படுகிறபோதுதான், அதன் உண்மையான மதிப்பு இன்னதென்று அறிய ஆவல் கொள்கிறார்கள்.

மனிதனிடத்திலே யுள்ள சக்திகளெல்லாம் பரிபூரணமாக வெளிப்பட வேண்டுமானால் அவனுக்குச் சுதந்திரம் அவசியமானது.

பொருளாதார சமத்துவமில்லாமல், உண்மையான சுதந்திரமோ, ஜனநாயகமோ இருக்கமுடியாது.

சுதந்திரம் என்ற பெயரிட்டழைக்கப்படக் கூடியது எது? நமது நலனை, நமது இஷ்டப்படி நாடுவதுதான். அப்படி நாடுகிறபோது, மற்றவர்கள், தங்களுடைய நலனை தங்கள் இஷ்டப்படி நாடுவதற்கு நாம் தடையாயிருக்கக்கூடாது.

ஒருவன், தன்னுடைய சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருப்பதோடு, தனது சத்துருக்களின் சுதந்திரத்தையும் காப்பாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும்.

நீ சொல்வதை நான் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் உனக்குச் சொல்ல உரிமையுண்டு என்பதை நான் அங்கீகரிக்கிறேன். உன்னுடைய அந்த உரிமைக்காக நான் எனது உயிருள்ளவரையில் போராடுவேன்.

சுதந்திரமென்பது, வேறோர் உயர்ந்த அரசியல் லட்சியத்தை யடைவதற்குரிய சாதன மல்ல; 'வ சிறந்த அரசியல் லட்சியம்.

அடக்கு முறையென்பது சுதந்திர அரசாங்கத்தின் விரோதி மட்டுமில்லை; புரட்சிகளுக்கெல்லாம் தாயாகவும் இருக்கிறது. அஃது, அந்த அடக்கு முறை, முன்னேற்றத்திற்கும், மானிட ஜாதியின் சந்தோஷத்திற்கும் சத்துரு.

நமது எண்ணத்தைச் செயலாக உருவாக்குகிற பட்டறையே நமது தேசம். நமக்கென்று தேசமில்லா விட்டால், நமக் கென்று கலையேது? இலக்கியமேது? வாழ்வேது?

தேசத்தை மையமாகக் கொள்ளாத இலக்கியத் தொண்டோ, கலாசேவையோ, அர்த்த மில்லாத வார்த்தைகள்.

பாமர ஜனங்கள் என்று யாரை நாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமோ அவர்களிடத்தில் மகத்தான சக்திகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தச் சக்திகளை அறியாமை என்பது மூடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதனால்தான் அவர்கள், யாரை முதலில் சந்திக்கிறார் களோ அவர்களை நம்பி விடுகிறார்கள்.

உங்களுடைய தேசபக்தி, உங்களைப் பழைமையிலே பெருமைகொள்ளச் செய்யட்டும்; நிகழ்காலத்திலே உங்களுக்கு உபயோக மாயிருக்கட்டும்; எதிர் காலத்துக்கு வழிகாட்டியாயிருக்கட்டும்.

நாம் இப்பொழுது சுதந்திரமா யிருக்கிறோமென்று சொன்னால் அதற்கெல்லாம் காரண புருஷர்கள் யார்? தங்கள் மனச்சாட்சியின் கட்டளைக்கிணங்க தேசத்தின் சட்டங்களை மீறி நடந்த மகா புருஷர்கள் தான்.

ஓ! எனக்குச் சுதந்திரம் கொடு! நான் இருக்கும் சிறை, சொர்க்கலோகமாயிருந்த போதிலும், அத னுடைய பளிங்குச் சுவர்களைத் தாண்டிக்கொண்டு வெளியேறி விடவே நான் விரும்புகிறேன்.

சுதந்திரமே! உன் சந்நிதானத்தில், நித்திய இன்பம், ஆட்சி புரிகிறது. செழுமை, உன்னைப் பின்பற்றி நடக்கிறது. உன் முன்னர், வறுமை கூட, சந்தோஷம் தருவதாய் இருக்கிறது.

சுதந்திரத்தை அங்குலம் அங்குலமாக முயன்று சம்பாதிக்க வேண்டும். பஞ்சணையில் படுத்துக் கொண்டே, சுயேச்சாதிகார சக்தியின் பிடிப்பி லிருந்து விடுபட்டு, சுதந்திர சக்தியின் சந்நிதானத்தை அடைந்துவிட முடியாது.

சுதந்திரத்தை முயன்று சம்பாதிக்கவேண்டும்; ஜாக் கிரதையுடனிருந்து காப்பாற்றிவர வேண்டும். இந்த இரண்டையும் செய்ய மனமில்லாமல்தான், அநேக ஜனங்கள், அடிமைத்தனத்திலே திருப்தி யடைந்து விடுகிறார்கள்.

எவனொருவனுக்குப் பேசும் சக்தி யிருக்கிறதோ அவன் பேசுவதற்கு உரிமை அளிக்கப்படவேண்டும். ஒருவன், தன் அபிப்பிராயங்களைத் தாராளமாகச் சொல்ல வொட்டாதபடி எந்தச் சமுதாயம் தடை செய்கிறதோ அந்தச் சமுதாயம் சமுதாயமல்ல; அடிமைக் கூட்டம்.

சுதந்திரத்தின் அருமையான பாகம் எது? சுயமாகச் சிந்திக்கும் உரிமை; சிந்திப்பதைத் தெரிந்து கொள் ளும் உரிமை; தெரிந்துகொண்டதைச் சொல்லும் உரிமை.

சுதந்திரமென்பது, பிறரிடமிருந்து பெறக்கூடிய ஓர் உரிமை மட்டுமல்ல; மானிட முன்னேற்றத்திற்கு இன்றி யமையாத ஒரு நிலைமை. அதுமட்டுமல்ல; அந்த முன்னேற்றம், சுதந்திரத்தின் மூலமாகத் தான் பூரணத்துவம் அடைகிறது.

சுதந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு வாழ யாருக்குத் தெரிந்திருக்கிறதோ, யார் அதைப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கத் தயாராயிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத்தான் கடவுள் சுதந்திரத்தை அருள்கிறார்.

பிரஜைகளின் உயிரையும் பொருளையும், சட்டங்களின் மூலமாகக் காப்பாற்றுகிற கடமையைச் செய்வதற்காகவே அரசன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இந்தக் கடமையைச் செய்வதற்கான அதிகாரத்தை அவன் ஜனங்களிடமிருந்து பெறுகிறான். இந்த அதிகாரத்தைத் தவிர அவனுக்கு வேறு அதிகாரம் கிடையாது.

சுதந்திரத்தை ஒரு வார்த்தையாக எல்லோரும் அடிக்கடி உச்சரிக்கிறார்கள். ஆனால் அதனை யாரும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. உலக ஐக்கியத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தில்தான் உண்மையான சுதந்திரம் நிலவும்.

அரசாங்க நிருவாகம் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா என்னும் விஷயத்தில், ஜனங்கள் எந்த அளவுக்குக் கவனஞ் செலுத்துகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு, அந்த ஜனங்கள் சுதந்திர முடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

தாங்கள் பிறந்த தாய் நாட்டைப்பற்றி யாரும் அவமானப் படவேண்டாம். பெற்ற தாய், எவ்வளவு குரூபியாக இருந்தாலும் அவளைக்கண்டு அவமான மடைகிற ஒரு மகன் இந்த உலகத்தில் அப்படியிருந்தால் அவன் மனிதப் பிறவியல்ல.

ஒருவன், தன் சகோதர மனிதர்களை நேசிக்கிறன் என்று சொன்னல் என்ன அர்த்தம்? நீதியை நேசிக்கிறன் என்பதுதான். அப்படியே ஒருவன், தனது தாய்நாட்டை நேசிக்கிறன் என்று சொன்னல், சுதந்திரத்தை நேசிக்கிறன், சமுதாய நன்மையை நாடுகிறன் என்பது அர்த்தம்.

சுதந்திரமென்பது போர்த்தன்மை வாய்ந்தது. வீரமும் மனச்சாட்சியு முள்ளவர்கள் சுதந்திரத்திற்காகவே போராடுவார்கள். சுதந்திரமென்பது வருங்காலத்து மதம். சுதந்திர மாயிருப்பதுதான் வீர புருஷர்களின் லட்சணம்.

நமது பெருமையெல்லாம் சுதந்திரத்தினின்று பிறந்ததுதான். ஜனநாயகத் தொட்டிலில்தான் நமது வியாபாரம் வளர்ந்தது. அப்படியிருக்க, தாயாகிய சுதந்திரத்திற்குப் பங்கம் உண்டுபண்ணினல், அதன் குழந்தையாகிய நமது பெருமைக்கும் பங்கம் உண்டாகுமல்லவா?

ஒரு நாடு, மற்ருெரு நாட்டை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறபோது, இரண்டு நாடுகளும் சந்தோஷமாயிருக்க முடிவதில்லை. ஆக்கிரமிப்புக்குட்பட்ட நாடு, இழந்து போன தனது புராதனப் பெருமையை நினைத்து வருத்தப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட நாடோ, தனக்கு விரோதமாக எப்பொழுது கலகங்கள் முதலியன நடைபெறுமோ என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

நாங்கள் துன்பமனுபவிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம்; ஆனால் சுதந்திரப் போராட்டத்தை விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராயில்லை. இந்தப் போராட்டத்திலே நாங்கள் இறந்து போகலாம். அதனால் போராட்டம் நின்றுவிடும் என்று கருதவேண்டாம். எங்கள் சந்ததியார் அதனைத் தொடர்ந்து நடத்துவார்கள். நாங்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் வீண் போகா.

விடுதலை, விடுதலை என்று முழக்கம் செய்கிறோம். சுதந்திரம், சுதந்திரம் என்று முழக்கம் செய்கிறோம். கடவுள், எங்களுக்கு வழிகாட்டியாயிருக்கிறார். நாங்கள், கத்தி யெடுக்க மாட்டோம்; யுத்த நெருப்பு மூட்ட மாட்டோம். நியாயம், ஒற்றுமை ஆகிய இவைகளைக் கொண்டுதான் எங்கள் பிறப் புரிமையைப் பெறுவோம்; சுதந்திரத்தைப் பெற்றே தீருவோம்.

கடவுளே! அறிவும், வலிமையும், ஆண்மையும் நீயேயென்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால், உனது மக்களின் அழுகுரலைக்கேள்; அவர்கள் வறுமையிலே உழன்று கொண்டிருப்பதையும், அடிமைத் தனத்திலே திணறிக் கொண்டிருப்பதையும் பார். பிரதியொரு மனிதனும் சுதந்திரமாயிருக்க வேண்டுமென்று ஆசீர்வாதம் செய்.

சுதந்திரம் என்பது, ஓர் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து எப்பொழுதுமே தோன்றியது கிடையாது. அந்த அரசாங்கத்தின் பிரஜைகளிடமிருந்தே அது தோன்றுகிறது. சுதந்திரத்தின் சரித்திரம் போராட்டத்தின் சரித்திரமாகவே இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை ஒரு வரம்புக்குட்படுத்துவதுதான் சுதந்திரத்தின் நோக்கமாயிருந்திருக்கிறதே தவிர, அந்த அதிகாரங்களை அதிகப் படுத்திக் கொடுப்பது அல்ல.

என்ன, உயிர் அவ்வளவு அருமையானதா? அமைதி அவ்வளவு இனிமையானதா? இரும்புச் சங்கிலிகளுக்காகவும், அடிமைத்தனத்திற்காகவும் இவைகளை விலை கொடுத்து வாங்குவதா? முடியாது. கடவுளே! முடியாது. மற்றவர்கள் எந்த வழிவேண்டுமானாலும் போகட்டும். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், எனக்குச் சுதந்திரத்தையாவது கொடு; அல்லது மரணத்தையாவது கொடு.

சுதந்திரத்தினுடைய சாரம் என்ன? சாதாரண ஜனங்கள் நினைக்கிறபடி, நமது சுய உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பது மட்டுமா? இல்லை. மற்றவர்களுடைய உரிமைகளுக்கும் நாம் மரியாதை செலுத்த வேண்டும். உயர்ந்தவனோ, தாழ்ந்தவனோ, எவனாயிருந்தாலும் அவனுக்குத் தீங்கு உண்டாகும்படியோ அவனுடைய உரிமைகள் நசுங்கும்படியோ நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது.

உங்களுடைய குழந்தைகளின் தொட்டில் மீது ஆணை! உங்களுடைய முன்னோர்களின் சவக்குழி மீது ஆணை! இன்றைய தினமே மனிதராகுங்கள்; இல்லாவிட்டால் சாசுவதமான அடிமைகளா யிருப்பீர்கள்.

ஒரு தனி மனிதனுக்கு எப்படி தேகாரோக்கியம் முக்கியமானதோ அதைப்போல் ஒரு ஜன சமுதாயத்திற்குச் சுதந்திரம் இன்றி யமையாதது. தேகாரோக்கிய மில்லாத மனிதன் எப்படி சுகத்தை அனுபவிக்க முடியாதோ அதைப்போல், சுதந்திர மில்லாத ஜன சமுதாயம் இன்பத்தை அனுபவிக்க முடியாது.

ஒரு தேசத்தில் அதிருப்தி ஏற்படாதிருக்கவேண்டு மானால், ஜனங்களுக்கு, அவர்கள் கருத்துக்களை வெளி யிடும் உரிமையை அளிக்கவேண்டும். அரசாங் கத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லவோ, அரசாங்க ஸ்தாபனங்களையும் அரசாங்க உத்தியோ கஸ்தர்களையும் கண்டித்துச் சீர்திருத்தவோ ஜனங் களுக்குச் சுதந்திரம் இருக்கவேண்டும்.

சுதந்திரத்தைச் சம்பாதித்தவர்கள் கோழைகளல்லர். அரசியல் மாற்றத்திற்கு அவர்கள் பயப்படவில்லை. சுதந்திரத்தை இழந்துவிட்டு அமைதியாயிருப்பதை அவர்கள் போற்றவில்லை.

வேண்டுமானால், அவர்கள், சமுத்திர அலைகளுக்கு விலங்கிடட்டும்; காற்று, மேகம், மழை இவைகளின் வாயை அடக்கட்டும்; எங்களுடைய சுதந்திரத்தை யாரும் பறிமுதல் செய்ய முடியாது. எங்களை யாரும் கட்டுகளுக் குட்படுத்த முடியாது. நாங்கள், சமுத் திரத்தை நோக்கிச் செல்லும் ஆறுகளைப் போல், எங்கள் மீது தவழ்ந்து செல்கிற மந்த மாருதத்தைப் போல், சுதந்திரமாகச் செல்வோம்.

இதுவரையில், உண்மையை முணு முணுத்துக் கொண்டு வந்தோம். இனி, அதனை உரத்துச் சொல்லு வோம்; உறுதியாகச் சொல்லுவோம். ஏன்? இப் பொழுது நாம் சுதந்திரத்தைப் பெற்று விட்டிருக் கிறோம்.

யாருக்கு, மத உணர்ச்சிகளைக் காட்டிலும் கீழான ஆசைகள் அதிகமா யிருக்கின்றனவோ அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை. யாரிடத்தில் அறிவைக் காட்டிலும் அறியாமை அதிகமாகக் குடிகொண்டிருக்கிறதோ அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை. தங்களை அடக்கி ஆண்டுகொள்ளத் தெரியாதவர்களுக்கும் சுதந்திரம் இல்லை.

யாரொருவர் தங்களுடைய நிகழ்காலப் பாதுகாப்பிற்காக, சுதந்திரத்தைவிட்டுக் கொடுத்துவிடுகிறார்களோ அவர்கள், சுதந்திரத்திற்கும் உரியவர்களல்லர்; பாதுகாப்புக்கும் உரியவர்களல்லர்.

நல்ல பண்பட்ட நாடு என்று ஒரு தேசத்தைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்கள். அந்த நாட்டின் செழுமையான மண்ணைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்களா? இல்லை, இல்லை: அந்த நாட்டு ஜனங்கள், எவ்வளவு தூரம் சுதந்திரம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் சொல்கிறார்கள்.

ஓர் அரசாங்கம், தனது அதிகார எல்லைக்குள், ஏழை மக்களும் வசிக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் பிரஜா உரிமை உண்டு என்ற எண்ணத்தோடு சட்டங்களைச் செய்யவேண்டும். சொத்துரிமை சம்பந்தமாக அஃது இயற்றும் சட்டங்கள், பணக்காரர்களிடமிருந்து வாங்கி ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிற சலுகைகளா யிருக்க வேண்டுமே தவிர, ஏழைகளிடமிருந்து பறித்து பணக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிற நிர்ப்பந்தங்களா யிருக்கக்கூடாது.

ஒரு மனிதனை மேல் நிலைக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமானால் முதலில் அவனை விடுதலை செய்; உனக்குச் சமதையானவன் என்று கருது; அவனுடைய தனித்தன்மையை ஒப்புக்கொள். அடிமையாயிருக்கப்பட்ட ஒருவன் கீழானவனாகவே இருப்பான்.

நாம் புகழுக்காகப் போர் புரியவில்லை; பொருளுக்காகப் போர் புரியவில்லை; கௌரவத்திற்காகப் போர் புரியவில்லை; சுதந்திரத்திற்காகப் போர் புரிகிறோம். அந்தச் சுதந்திரத்தை எந்த ஒரு நல்ல மனிதனும் பிறரிடம் ஒப்புக்கொடுப்பதில்லை. அப்படி ஒப்புக்கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால் உயிரைக் கொடுத்த பிறகே ஒப்புக்கொடுக்கிறான்.

இனிய சுதந்திரமே! சவக்குழிகளிலே, வீரர்களின் சாம்பலிலே நீ பிறக்கிறாய்; எந்த இருதயத்திலே ரத்தம், தன்னிச்சையாக ஊற்றெடுத்து ஓடுகிறதோ, அங்கே நீ வசிக்கிறாய்; எந்த நாட்டிலே சண்டை சச்சரவுகள் இல்லையோ அந்த நாட்டிலே நீ க்ஷேமமாயிருக்கிறாய்; உலக சமாதானத்திலே நீ புகழுடன் பிரகாசிக்கிறாய்.

சுதந்திரமே! நீ கிட்டாத பொருளென்று சொல்லி யார் வேண்டுமானாலும் உன்னைக் கைவிட்டு விடட்டும்; நானென்னவோ கைவிடமாட்டேன். உனது வீடு பூட்டப்பட்டிருக்கிறதா? நீ வெளியே போயிருக்கிறாயா? இருக்கட்டும்; நான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்; உன் வருகைக்காக தயாராயிருக்கிறேன். நீ சீக்கிரமாக வந்து விடுவாயல்லவா? ஏனென்றால் உன்னுடைய ஆட்கள் வந்து விட்டார்களே!

சுதந்திர மில்லாமல், மத பக்தியானது, மூட நம்பிக்கை யாகி விடுகிறது; விஞ்ஞானமானது, வறட்டுத் தத்துவமாகி விடுகிறது; கலையானது, ஒரு நமூனு வாகச் சுருங்கி விடுகிறது; செல்வம் உற்பத்தியாவது குறைந்துபோகிறது; மனித வாழ்வு, மிருகவாழ்வுக்கு இறங்கிவிடுகிறது.

சுதந்திரத்தை நாம் தினந்தோறும் துலக்கிப் பாது காக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது கெட்டுப் போகும். செல்வச் செழிப்பானது, சுதந்திரத்தைக் கறைப் படுத்தாதிருக்கும் பொருட்டு, ஒரு ஜாதியார் சதா விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும்.

எவனொருவன், வறுமைக்கு அஞ்சி, சுதந்திரத்தைப் பறிகொடுத்து விடுகிறானோ அவன், சாசுவதமான அடிமைத் தனத்திற்கே தகுதி யுடையவன். குவியல் குவியலாகப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு அடிமையா யிருக்கிறானே அவனைக் காட்டிலும், தரித்திரத்திலே உழன்று கொண்டிருக்கிற சுதந்திர புருஷனே மேலானவன்.

மலிவாகக் கிடைக்கிற ஒரு பொருளை நாம் அதிக மாகப் பாராட்டுவதில்லை. அதைப்போல் சுதந்திரம் சுலபமாகக் கிடைத்து விடுமானால் அதனை நாம் அலட்சியமே செய்வோம். ஆனால் சுதந்திரம் என்பது தெய்வத்தன்மை நிரம்பியதல்லவா? அதனை நாம் சுலபமாக அடைந்து விட முடியுமா?

ஒரு தேசத்திற்கு ஆபத்து ஏற்படுகிறபோதுதான் அதனுடைய பெருமையோ, சிறுமையோ வெளிப் படுகிறது. சமாதான காலத்தில் உண்டாகிற நன்மைகளைப்போல் யுத்த காலத்திலும் அநேக நன்மைகள் உண்டாகின்றன.

உலகமுழுவதையும் நான் சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், நமது நாட்டில் நம்பிக்கை இழந்திருப்போர்களைப்போல் நான் எங்கும் பார்த்தது கிடையாது.

இந்த அரசன், நமக்குச் சுதந்திர சாஸனம் அளித்திருக்கிறானென்பது வாஸ்தவம். ஆனால் அது மெழுகுப் பொம்மை; ஜனசக்தி என்கிற அனலிற்பட்டவுடன் உருகி விடுந்தன்மையது.

தூக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஒருவன் கூறுகிறான் :

சகோதரப் பிரஜைகளே! நீண்டகாலம் நீங்கள் பந்தத்திற் குட்பட்டிருந்தீர்கள். இப்பொழுது உங்களுக்கு ஓரளவு சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையைக் கண்டு பயப்பட்டுவிடாதீர்கள். ஏனென்றால் சுதந்திரத்திற்காகவே நான் இறக்கிறேன். இஃதெனக்கு அதிக மகிழ்ச்சியையே அளிக்கிறது.

நாம் இஷ்டப் பட்டதைச் செய்வது சுதந்திரமல்ல. எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வதுதான் சுதந்திரம். அதற்கு எத்தனை விதமான எதிர்ப்புகள் இருந்தாலும் அதை லட்சியம் செய்யக் கூடாது. அதில்தான் உண்மையான சுதந்திரம் இருக்கிறது.

சுதந்திரம், ஜனங்களை நோக்கி இறங்கி வராது. ஜனங்கள்தான், சுதந்திரத்திற்காகத் தங்களை உயர்த்திக் கொள்ளவேண்டும். அதனை அனுபவிப்பதற்கு முன்னர், அதனை முயன்று சம்பாதிக்க வேண்டும்.

பேச்சுரிமை, பலவிதமாக துஷ்பிரயோகம் செய்யப் படலாம். அதற்காக அந்த உரிமையை யாருக்கும் மறுக்கவேண்டாம். ஒரு நாளில்லாவிட்டால் ஒரு நாள், துஷ்பிரயோகம் செய்வது நின்றுபோகக் கூடும். ஆனால் அந்த உரிமையை மறுத்து விடுவதனால், ஜனங்களுடைய வாழ்க்கையே சிதறுண்டு போகிறது; அந்த ஜாதியின் வருங்கால நல்வாழ்வு, மண்ணிலே புதைந்துபோகிறது.

ஜனப் பிரதிநிதி சபைகளுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தெரிந்தெடுத்தனுப்பும் உரிமை மட்டும் இருந்தால் போதாது. சட்டத்திற்கு முன் எல்லோரும் சமம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. நல் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கான சாதனங்களையும் சந்தர்ப்பங்களையும் அனைவரும் பெறவேண்டும். இயற்கை அன்னையின் சிருஷ்டிப் பொருள்களை அனுபவிக்கிற விஷயத்தில் எல்லோருக்கும் சம அந்தஸ்து இருக்கவேண்டும். இவை இல்லாவிட்டால், சுதந்திரம், தானாகவே ஒதுங்கி விடுகிறது.

•

மனித வாழ்க்கையின் முன்னிலையில்

வெற்றியென்பது என்ன? முயற்சியின் வடிவம்.

ஒரு ஜாதியை ஐக்கியப் படுத்தக் கூடியது எது? அதனுடைய பரம்பரை.

ஆடம்பரமாக வாழ்கிறவன் ஒழுக்கமாக இருக்க முடியாது.

நாகரிகத்தின் உயர்ந்த பண்பு எது? பிறருக்காகத் தன்னைத் தியாகம் செய்வது.

வாழ்க்கையின் ஊற்று, பாமர மக்களிடமிருந்துதான் கிளம்புகிறது.

நாம் மனிதர்களாகப் பிறந்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா? மனிதனாக வாழவேண்டும்.

ஒரு மனிதனுக்குச் சக்தியை அளிப்பவை மூன்று. தன் மதிப்பு, சுய அறிவு, புலனடக்கம் ஆகிய இவைதான்.

நல்ல மனிதர்கள், சட்டங்களுக்கு அதிகமாகக் கீழ்ப் படிந்து நடக்கக் கூடாது.

அதிகார ஆசையைக் காட்டிலும் அடிமைப்படும் ஆசைதான் உலகத்திலே மகா கேவலமானது.

தன்னலத்திலே சந்தோஷங் காண்பது வாழ்க்கையா? இல்லை. பிறர் நலத்திலே சந்தோஷங் காண்பதுதான் வாழ்க்கை.

மற்றவர்கள் என்ன சொல்கிருர்கள் என்பது நமக்கு முக்கியமல்ல ; நமது மனச்சாட்சி என்ன சொல்கிறது என்பதுதான் முக்கியம்.

ஒரு தேசத்திற்கு ஆபத்தில்லாத காலத்தில்தான் அந்தத் தேசத்திலுள்ளவர்கள் அதிகமாகப் பேசத் தொடங்குகிருர்கள்.

எல்லோரையும் சகோதரர்களாகக் கருதுவதே கடவுள் வணக்கமாகும்.

மற்றவர்களுடைய நன்மையைத் தன்னுடைய நன்மையாகக் கருதுகிறவன் எவனே அவனே, மனிதர்களில் சிரேஷ்டமானவன்.

உண்மையான வீரன் யார்? வாழ்க்கையிலே வெற்றி பெறுகிறவன்தான்.

மனிதர்களை அவர்களுடைய செயல்களிலிருந்துதான் மதிப்பிடுகிருேம்; வார்த்தைகளிலிருந்து அல்ல.

நமது வாழ்நாள் முழுவதும் மற்றவர்களை நேசித்துக் கொண்டிருப்போமாக. அந்த நேசத்துடனேயே நாம் மரிப்போமாக. ஏனென்ருல் மறுபிறப்பில் நாம் சிநேகிதர்களையே சந்திப்போம்.

இந்த உலகத்திலே நீ தனியொருவனுக நின்றுவிட்ட போதிலும், உனது மனச்சாட்சிக்கு மட்டும் பொய்யனுகி விடாதே.

மனச்சாட்சிப்படி நடக்கிறவனை உலக விவகாரம் தெரியாதவனென்று கூறுகிறோம். என்ன அறியாமை! வாழ்க்கை யென்பது சந்தோஷத்தின் போக்கு அல்ல; கடமையின் பாதை.

உலகமே எனது வீடு. உலகத்திலுள்ள அத்தனை பேரும் எனது நண்பர்கள். பிறர்க்கு இதஞ் செய்து கொண்டிருப்பதே எனது மதம்.

நமது வார்த்தைகளிலிருந்து அல்ல, நமது வாழ்க்கையி லிருந்தே நமது மதம் இன்னதென்று மற்றவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மற்றவர்களிடம் நீ அன்பு செலுத்த வேண்டுமானல், முதலில் உன்னிடம் நீ அன்பு செலுத்திக்கொள்வதை மறந்து விடு.

இப்பொழுது நாம் எங்கிருக்கிறோம்? பழமையாகிற சவக்குழிக்கும், புதுமையாகிற தொட்டிலுக்கும மத்தியில்.

சத்தியம், நமது பக்கத்திலே இருக்கிறது. ஆதலின் நாம் வெற்றியடைவோம் என்பது நிச்சயம். எப் பொழுது என்று கேளாதீர்கள். கடைசி வெற்றி நம்முடையதுதான்.

நமது பிரயத்தனங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எண்ணமும் செயலும் கலந்திருக்க வேண்டும்; வெற்றி யடை வோம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும்.

ஒருவன், மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்கிற விஷயத்தில் கோடை காலத்து நிழலாகவும், குளிர்காலத்து உஷ்ணமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

மகத்தான வெற்றிகளை யடையவேண்டுமானால் மகத்தான ஆபத்துகளைக் கடக்கவேண்டும்.

ஆகாயத்தில் பட்சிகளைப்போல் பறக்கலாம்; தண்ணீரில் மீன்களைப்போல் நீந்தலாம். இவையெல்லாம் சுலபம். ஆனால் பூமியில் மனிதனாக நடந்துகொள்வது மிகக் கடினம்.

நீர் கலங்கி இருக்கிறபோது அதில் உன் முகத்தைச் சரியாகக் காண முடியாது. அதைப்போல் தேசத்தில் அமைதி குலைந்திருக்கிறபோது உண்மையைக் காண முடியாது.

உலகத்தை நாம் எப்படிப் பார்க்கிறோமோ அப்படித்தான் உலகமும் நம்மைப் பார்க்கிறது.

ஒரே சத்துருவுடன் அடிக்கடி போராடும்படியாக வைத்துக் கொள்ளாதே. ஏனென்றால் அவன் உனது யுத்த தந்திரங்களையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு விடுவான்.

மற்றவர்களிடத்தில் குற்றங் குறைகள் காண்கிற விஷயத்தில் நீ குருடனாகி விடு. அவர்களிடத்தில் காணப்படும் நற்குணங்களைப் பாராட்டு.

உனது தகப்பனார் உயர்ந்த ஸ்திதியில் இருந்தா ரென்று சொன்னால் அதில் உனக்கென்ன கௌரவம்? நீ, அவரைவிட மேலான நிலையை யடையவேண்டு மென்று பிரயத்தனப்பட வேண்டாமா?

நாம் எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யாத தனால் உலகம் கெட்டுப்போய் விடவில்லை. எதைச் செய்ய வேண்டாமோ அதைச் செய்வதனால்தான் உலகம் கெட்டுப் போகிறது.

புதிய சந்தர்ப்பங்கள் புதிய கடமைகளை நமக்குக் கற்பிக்கின்றன. ஒரு காலத்தில் நன்மையாயிருந்தது, பின்னொருகாலத்தில் தீமையாகக் கருதப்படுகிறது.

சாஸ்திரங்கள் அனைத்திலும் அவன் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறான்; பல பாஷைகள் அவனுக் குத் தெரியும்; அநேக நூல்களைப் படித்திருக்கிறான். ஆனால் அவன் இன்னும் சிந்திக்கத்தான் தொடங்க

ஒருவனை வட மற்றொருவன் மேலானவன் என்ற முத்திரையிட்டு, கடவுள் யாரையும் பிறப்பிக்கவில்லை. ஒருவன், சேணத்தை முதுகிலே மாட்டிக்கொண்டு பிறக்கவில்லை;. மற்றொருவன், அந்தச் சேணத்தின் மீது ஏறி உட்காரப் பிறக்கவில்லை.

உணவுப் பொருள்களின் விலை ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் ஏழைத்தொழி லாளர்களாகிய எங்களுடைய கூலி விகிதமோ ஒரு பைசாகூட உயரவில்லை.

ஒரு போர்வீரனுடைய உயர்வோ தாழ்வோ, அவன் எந்த லட்சியத்திற்காகப் போராடுகிறானோ அந்த லட்சியத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளைப் பொறுத்திருக்

ஒரு காரியத்திலே பிரவேசிப்பதற்கு முன்னர் அத னுடைய சாதக பாதகங்களைப்பற்றி யோசித்து யோசித்து, அந்தக் காரியத்திலே பிரவேசியாமலிருப் பவனைக் காட்டிலும், இறங்கி அதில் தோல்வியடை கிறவனே மேலானவன்.

ஒரு நாளில் ஏதோ ஒரு மணிநேரம் அல்லது இரண்டு மணி நேரம் சந்தோஷத்தினால் துள்ளிக் குதித்து விட்டுப் பிறகு சோர்ந்து போவதைக் காட்டிலும் நாள் முழுவதும் ஒரே நிதானமாகச் சந்தோஷத்துடன் இருப்பது நல்லதல்லவா? வாழ்க்கை முழுவதும் இந்தக் கோட்பாட்டை ஒருவன் கடைப்பிடித்தால் நல்லது.

இரக்கமில்லாமல் சதா சுழன்று கொண்டிருக்கும் ஒரு சக்கரத்தோடு பிணைக்கப்பட்டுக் கிடப்பதற்காக மனிதன் பிறக்கவில்லை. அவன், தன்னுடைய சரித் திரத்தைத் தானே நிர்மாணஞ் செய்துகொள்ளும் ஆற்றல் படைத்தவன்.

மனிதன், இயற்கையைத் தன் நோக்கத்திற்கிணங்க இயக்குவிக்கக் கூடும். அதுமட்டுமல்ல; அவன் தன்னையே ஒரு புதிய மனிதனாக ஆக்கிக்கொண்டு விடலாம்.

செல்வத்தின் குழந்தைகள் இரண்டு. ஒன்று பயம்; மற்றொன்று வியாதி. அப்படியே வறுமையின் குழந்தைகள் இரண்டு. ஒன்று தைரியம்; மற்றொன்று நம்பிக்கை. செல்வம், சீலமற்றவை எவையோ அவற்றையே நாடும் இயல்புடையது; வறுமை, சீலம் எதுவோ அதனையே கண்டு பிடிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது.

உயர்ந்ததொரு லட்சியமில்லாத வாழ்க்கை, அந்த லட்சியத்திற்காக உழைக்காத வாழ்க்கை, வாழ்க்கையல்ல; அது, செடி கொடிகள் வளர்கிறமாதிரி தான். மகனே! நீ செடி கொடியாக, காய் கறியாக இருக்க விரும்புகிறாயா?

அவ்வப்பொழுது உண்டாகிற ஓர் உற்சாகத்தினால் ஏதோ ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு ஓய்ந்துபோவதில் பிரயோஜனமில்லை. நமது உற்சாகத்தை ஒழுங்குபடுத்தி நிதானமாகச் செலுத்திக் கொண்டு போவோமானால், உருப்படியான காரியங்களைச் செய்யமுடியும்.

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற மகான்கள் அனைவரையும் பாருங்கள்! உலகத்திற்கு யாரார் நன்மை செய்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் அனைவரும், துன்பமயமான வாழ்க்கையையே நடத்தி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை முழுவதும் ஒரே போராட்ட மயமாக இருந்திருக்கிறது. அவர்கள் ஒன்று, மனிதர்களோடாவது போராடி இருக்கிறார்கள்; அல்லது இயற்கைச் சக்திகளோடாவது போராடி இருக்கிறார்கள். தங்கள் கடமையைச் செய்வதில்தான் அவர்கள் திருப்தி அடைந்திருக்கின்றனர்.

பணமே! உன்னுடைய உருவம் சிறியது. ஆனால் உலகத்தை நீ ஆள்கிறாய். சிறியவர்களும் பெரியவர்களும் உனக்கு வணக்கஞ் செலுத்துகிறார்கள். அரசர்களும் புரோகிதர்களும் உனக்கு அடி பணிகிறார்கள். மோட்சத்தையும் நரகத்தையும் சேர்த்து வாங்கக் கூடிய சக்தி உனக்கு இருக்கிறது. என்ன விந்தை!

இப்பொழுது உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது மகா ஆபத்தாயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காலமாயிருக்கிறது இது. ஒரு குழந்தை, எவ்வித களங்கமுமில்லாமல் சிரித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால், "ஐயோ, இந்தக் குழந்தை, என்னென்ன அவஸ்தைகள் படப்போகிறதோ? இப்பொழுதே இஃது, அமைதியாக இறந்துபோய்விடக்கூடாதா?" என்று நான் சிந்திப்பதுண்டு.

என் ஒருவனுக்கு மட்டும் விமோசனமோ பரமசாந்தியோ கிடைக்கவேண்டுமென்று நான் பாடுபட மாட்டேன். உலகத்திலுள்ள எல்லா ஜீவராசிகளின் விமோசனத்திற்கும் பரமசாந்திக்கும் நான் பாடுபடுவேன்; அதற்காக உயிர்வாழ்வேன்.

முடியுடைய வேந்தனைக் காட்டிலும், மனோ நிம்மதியுடையோன்தான் மேலோன். பூர்ணிமை நிலவிலே பணக்காரன், தன் படுக்கையில் புரண்டுக்கொண்டுதானிருக்கிறான். ஆனால் ஏழையோ, அமாவாசை இருட்டில்கூட அமைதியாகத் தூங்குகிறான். காரணம் என்ன? பின்னவனுடைய மனோ நிம்மதிதான்.

கடவுள், பூமியைப் படைத்தார்; ஆகாயத்தைப் படைத்தார்; எல்லாவற்றையும் படைத்தார்; அடிமையை மட்டும் படைக்கவில்லை. கடவுள், எல்லோருக்கும் எல்லாம் கிடைக்கும்படிச் செய்திருக்கிறார். அவருடைய சந்நிதானத்தில் ஏற்றத் தாழ்வுகளே கிடையாது.

! எங்களுடைய பூர்விகத்தைக் கொண்டு, எங்களுடைய எதிர்காலத்தை நிர்ணயித்து விடாதீர்கள். இரண்டுக்கும் நடுவே பெரிய பள்ளம்

மற்றவர்களுடைய செயல்களினால் நாம் விமோசனம் அடைய முடியுமா? ஒரு நாளும் முடியாது. நமது விமோசனம், நமது கையிலே, நமது முயற்சியிலே

இந்த உலகத்திலே நாம் செய்கிற காரியங்கள், உடனே பலனைக் கொடுக்கும் என்பதில்லை. அப்படி எதிர் பார்த்து நாம் செய்யக் கூடாது. அது போலவே, மற்றவர்கள் நம்மிடத்தில் அன்பு செலுத்துவார்கள், நன்றி காட்டுவார்கள் என்பதற்காகவும் ஒரு காரியத்தைச் செய்யக் கூடாது. நமது மனச்சாட்சி என்ன ஆணையிடுகிறதோ அதனையே செய்ய வேண்டும் அப்படிச் செய்வது நமது கடமை என்று கருத வேண்டும். அந்தக்காரியத்தின் பலாபலன்கள் என்னவென்பதைப்பற்றி நாம் கவலையே படக்கூடாது.

எந்த நாட்டில் செல்வம் கொழிக்க, அது காரணமாக மனிதர்கள் சீரழிந்து போகிறார்களோ அந்த நாடு, அநேக தீங்குகளுக்கும் நோய்களுக்கும் இரையாவது நிச்சயம். சிற்றரசர்களும், பிரபுக்களும் அங்குத் தோன்றலாம்; மறையலாம். ஒரு மூச்சினால் அவர்கள் சிருஷ்டிக்கப் பட்டு விடலாம். ஆனால் ஒரு நாட்டிற்குப் பெருமையைத் தரக்கூடிய விவசாயிகளை ஒரு முறை அழித்து விட்டோமானால், மீண்டும் அவர்களை உயிர்ப்பிக்க முடியாது.

சமுதாயம் வேறே; அரசாங்கம் வேறே. இரண்டினுடைய உற்பத்தி வரலாறுகளும் வேறே. நம்முடைய தேவைகள் காரணமாகச் சமுதாயம் தோன்றுகிறது. நம்முடைய கெட்ட சுபாவங்கள் காரணமாக அரசாங்கம் தோன்றுகிறது. சமுதாயம், எந்த நிலையில் இருந்தாலும் நமக்கு நன்மை தருவதுதான். ஆனால் அரசாங்கம் அப்படியில்லை. அஃது எவ்வளவு பண்பட்ட நிலையிலிருந்தாலும், இன்றியமையாத ஒரு தீங்காகவே இருக்கிறது.

சுதந்திர புருஷன் யார்?

சுதந்திர புருஷன் யார்? எவனொருவன், தன்னைத் தானே அடக்கியாளும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறானோ, எவனை, வறுமை, மரணம், பந்தங்கள் முதலியன பய முறுத்த வில்லையோ, எவன், தனது ஆசாபாசங்களை எதிர்த்து நிற்கிறானோ, எவனை, புறச்சக்திகள் எவை யும் வந்து தாக்க முடியாமல் பலவீனப் பட்டுபோய் விடுகின்றனவோ, எவன் முன்னிலையில் அதிருஷ்டம் என்பது தோல்வியடைந்து போகிறதோ அவன்தான் சுதந்திர புருஷன்.

சுதந்திரத்திற்கு யார் அருகரல்லர்?

சுதந்திர அரசு வேண்டுமென்று ஒரு ஜாதியார் ஆசைப் படலாம். ஆனால் சோம்பேறித் தனத்தினாலோ, அஜாக்கிரதையினாலோ, கோழைத் தனத்தினாலோ, பொது நல உணர்ச்சியின்மையாலோ மேற்படி சுதந் திர அரசைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கான முயற் சிகளைச் செய்ய முடியாதவர்களா யிருந்தால், அந்தச் சுதந்திர அரசு தாக்கப் படுகிறபோது அதனைக் காப் பாற்றப் போராடாமலிருந்தால், அந்தச் சுதந்திர அரசை அவர்களிடமிருந்து பறிப்பதற்கு யாரேனும் முயற்சி செய்கிற போது அந்த ஏமாற்றத்திற்கு உட் பட்டு விடுகிறதா யிருந்தால், திடீரென்று ஏற்பட்ட ஒரு சோர்வினாலோ, பீதியினாலோ, அல்லது உற்சா கத்தினாலோ ஒரு தனிமனிதனிடத்தில்—அவன் எவ் வளவு பெரிய மனிதனாயிருந்தாலும் சரி—தங்களு டைய சுதந்திரங்களைப் பராதீனப் படுத்தி விடுவார் களானால், அல்லது தங்களுடைய பரம்பரையான ஸ்தாபனங்களைக் கவிழ்த்து விடக்கூடிய மாதிரியான அதிகாரங்களை அவனிடம் ஒப்புவித்து விடுவார்களா னால், அவர்கள் சுதந்திரத்திற்குத் தகுதியுடையவர் களல்லர். அப்படி அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத் தாலும் அதை அவர்கள் நீண்டகாலம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள்.

சுதந்திர சிந்தனை

மேலதிகாரி யொருவனுடைய விருப்பப்படியும் இச்சைப்படியும் பெறுகிற சுதந்திரம் உண்மையான சுதந்திரமாகாது. பலவித பந்தங்களுக்குட் பட்டு எவன் வாழ்கிருனே, எவன் அந்த வாழ்க்கையினுல் சலிப் படையாமலிருக்கிருனே, அவன் உண்மை யான வாழ்க்கையை நடத்தியவனுக மாட்டான். அவன், மேற்படி பந்தங்களினுல் கட்டுண்டு கிடப்ப தற்கே தகுதியுடையவன். ஒரு நாடு, சுதந்திரத்திற் காக முயற்சி செய்து தோல்வியுற்றுப் போனுலும் பாதகமில்லை. அதன் முயற்சிக்காக அதனை நாம் பாராட்ட வேண்டும். அதன் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லையே யென்பதற்காக அதனிடத்தில் அநுதாபஞ் செலுத்த வேண்டும். அதிகார சக்தி, பிறரால் எதிர்க்கப் படுகிறபோது பலஹீன மடை கிறது. தன் குற்றத்தை அது நன்கு உணர முடிகிறதாதலால், ஒரு சிறிய எதிர்ப்பைக் கண்டும் அஃது ஓடப்பார்க்கிறது. அடிமைகளாயிருக்கப் பட்ட வர்கள், எந்த க்ஷணத்தில் சுதந்திரத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கி விடுகிருர்களோ அந்தச் சிந் தனையிலேயே, சுதந்திரம் கிடைக்கப் போகிறது என்ற நம்பிக்கையிலேயே, ஊக்கம், உணர்ச்சி, ஆபத் தைத் துச்சமாகக் கருதுதல், ஒற்றுமையான மனப் பான்மை முதலியன வெல்லாம் ஏற்படுகின்றன.

சுதந்திரமே! அழைத்துப்போ!

சுதந்திரமே! உனக்காகக் கொடி தூக்குகிறோம். நாங்கள் செய்த யுத்தங்களெல்லாம் உன் பொருட்டுத்தான். நாங்கள் நடத்திய பிரார்த்தனை யெல்லாம் உன்னை முன்னிலைப்படுத்தித்தான். எங்களுடைய ஒவ்வொரு காரியமும் உனக்காகத்தான். ஆதலின், ஓ சுதந்திரமே! எங்களை அழைத்துக் கொண்டுபோ! நீ எங்கே எங்களை அழைத்துக்கொண்டு போகிறாயோ அங்கே நாங்கள் வர அஞ்சமாட்டோம். எங்களுடைய இருதயத்தை உன்னிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். நீ, விளக்கின் ஒளியாயிருக்கிறாய். அந்த ஒளியின் மூலம் எங்களுக்கு என்ன காட்டுகிறாயோ அதைக் காண நாங்கள் தயார். எங்களைச் சுற்றி எவ்வளவு இருட்படலம் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் அவற்றை விலக்கிக் கொண்டு, உன்னைப் பின்பற்றிவர நாங்கள் தயார்.

சுதந்திரத்தின் நான்கு அமிசங்கள்

சுதந்திரத்தை, தனி நபரின் சுதந்திரமென்றும், தேசிய சுதந்திரமென்றும், அரசியல் சுதந்திர மென்றும், பொருளாதார சுதந்திரமென்றும் நான்கு அமிசங்களாகப் பிரித்துக் கூறுவதுண்டு. எந்த நாடு சுதந்திர நாடாயிருக்கிறதோ, எந்த நாட்டில் ஜன ஆட்சி நிலவுகிறதோ, எந்த நாட்டில் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான சட்டங்கள் இருக்கின்றனவோ, எந்த நாட்டில் எல்லோருக்கும் ஜீவனோபாயத்திற்கும், ஓய்வு கொள்வதற்கும், அவரவருடைய திறமையினுல் முன்னுக்கு வருவதற்கும் ஒரே மாதிரியான சந்தர்ப் பங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த நாட்டில் வசிக் கிறவன்தான், பூரண சுதந்திரம் பெற்ற பிரஜை யாவான்.

அடிமைகள் யார்?

சகோதரர்களே! வீரம் நிறைந்த, சுதந்திரமுள்ள தந்தையருக்குப் பிறந்ததாக நீங்கள் பெருமை பேசிக் கொள்கிறீர்கள். ஆனால் பூலோகத்தில், ஓர் அடிமை மூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருக்கிற வரையில் நீங்கள் சுதந்திர புருஷர்கள் என்றும் வீரபுருஷர்களென்றும் உங்களைச் சொல்லிக் கொள்ள முடியுமா? உங்களுடைய சகோதரர்களில் ஒரு சிலரேனும் அடிமை பந்தத்தின் துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்க, அதை நீங்கள் உணராமலிருக்கிற வரை, நீங்களும் கேவலமான அடிமைகள்தான்; விடுதலை பெறத் தகுதி யுடையவர்களில்லைதான்.

நம்முடைய நன்மைக்காக நமது கட்டுக்களை மட்டும் அறுத்துக் கொண்டு, மானிட ஜாதிக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையை மறந்து விட்டிருப்பது உண்மையான சுதந்திரமாகுமா? இல்லை. நமது சகோதரர்கள் என்னென்ன பந்தங்களுக்குட்பட்டிருக்கிறார்களோ அவைகளில் நாமும் பங்கு போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். மனப்பூர்வமாக, செயல் முறையில், மற்றவர்களுடைய விடுதலைக்காக நாம் உழைக்கவேண்டும்.

•

வீழ்ந்து பட்டவர்களுக்கும் பலஹீனர்களுக்கும் பரிந்துபேச அஞ்சுகிறவர்கள் அனைவரும் அடிமைகளே. தாங்கள் உண்மை என்று எதைக் கருதுகிறார்களோ அதைத் தைரியமாக வெளியிட்டு, அது காரணமாக, துவேஷம், திட்டு, பரிகாசம் முதலியவற்றைச்

சம்பாதித்துக் கொள்ளப் பயந்து, அந்த உண்மையை மனதில் அடக்கி வைத்துக்கொண் டிருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேரும் அடிமைகளே. ஒரு கட்சியில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர்தான் இருந்த போதிலும், அந்தக் கட்சியில் நியாயம் இருக்கும் பட்சத்தில், அதனை ஆதரித்துப் பேச முன்வராதவர் கள் எல்லோரும் அடிமைகளே.

போர் அல்லது மரணம்!

ஸ்காத்லாந்துப் படைகளுக்கும் இங்கிலாந்துப் படைகளுக்கும் 1314-ஆம் வருஷம் பானனக்பர்ன் என்ற இடத்தில் போர் நடைபெற்றது. அப்பொழுது ஸ்காத்லாந்து படைத்தலைவனுகிய ராபர்ட் ப்ரூஸ்* தன போர் வீரர்களைப் பார்த்துச் சொல்கிருன:

எனது ஸ்காத்லாந்து வீரர்களே! நமது தலைவன் ஸர் வில்லியம் வாலஸ்,† யாருக்காக ரத்தம் சொரிந்தான்! உங்களை எத்தனை முறை நான் போர்க்களத்திற்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறேன்! இந்தத் தடவை நீங்கள், ஒன்று மரணப்படுக்கையாவது கொள்ள வேண்டும்; அல்லது வெற்றியாவது அடைய வேண்டும்.

இன்று தான் நல்ல நாள்! இதுதான் நல்ல சமயம்! உங்களுக்கு முன்னே போர்க்களத்தைப் பாருங்கள்! அதோ, எட்வர்ட்டின்‡ திமிர்பிடித்த அதிகார சக்தி நம்மை நெருங்குகிறது. அதன் அர்த்தமென்ன? விலங்கும் அடிமைத் தனமும்!

இங்கே எந்தக் கீழ்மகன் துரோகியா யிருக்கப் போகிருன்? யார் இங்கே கோழையினுடைய சவக் குழியை நிரப்பப்போகிருன்? இங்குள்ளவர்களில் யாரார் அடிமைத்தனத்தில் இச்சை கொண்டிருக்கிருர்கள்? அவர்களெல்லோரும் இப்பொழுதே, போர்க்களத்திற்குப் புறமுதுகு காட்டட்டும்; பறந்து ஓடட்டும்.

---

* Robert Bruce 1274-1329.

† Sir William Wallace 1270-1305.

‡ Edward I 1239—1307.

எவன் ஸ்காத்லாந்தினுடைய அரசனுக்காகவும், ஸ்காத்லாந்தினுடைய தர்மத்திற்காகவும் சுதந்திர வாளைத் தனது உறையிலிருந்து வேகமாக உருவு கின்றானோ, எவன் சுதந்திர புருஷனாக வாழ்வது அல்லது சுதந்திர புருஷனாக வீழ்வது என்று பிரதிக்ஞை செய்து கொண்டிருக்கிறானோ அவன், என்னைப் பின்பற்றி வரட்டும்.

கொடுங்கோன்மையின் துன்பங்களென்ன, துயரங்க ளென்ன, இவைகளின்மீது ஆணை! அடிமை விலங்கினால் தளையிடப் பட்டிருக்கிற உங்களுடைய மக்கள்மீது ஆணை! முறுக்கேறி நிற்கும் எங்கள் ரத்தக்குழாய்களைக் காலிசெய்வோம்: ஏன்? நமது எதிர்கால சந்ததியார் சுதந்திரமாயிருக்க வேண்டு மென்பதற்காக.

பிறருடைய சுதந்திரத்தைப் பறிமுதல் செய்து அது காரணமாகக் கர்வம் படைத்திருக்கிறவர்கள் கீழே விழுந்து போவார்கள். நம் எதிரே நிற்கும் சத்துருப் படையில் ஒருவனை வீழ்த்துவது, ஒரு கொடுங் கோலனை வீழ்த்துவது போலாகும். நாம் கொடுக்கிற ஒவ்வோர் அடியும் சுதந்திர நாதமாகவே கிளம்பு கிறது. ஆதலின் போர் புரிவோம்; அல்லது இறப்போம்.

ஆறுதல் உண்டு

இப்பொழுது நமக்கு ஆத்ம பரிசோதனை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியான காலத்தில், வீரர்களென்றும், தேச பக்தர்களென்றும் சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள் தேச சேவையிலிருந்து ஒதுங்கி விடுதல் கூடும். ஆனால் எவனொருவன், இந்தச் சமயத்தில் தேசத்தோடு தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறானோ, அவனுக்கு ஆண் பெண் அனைவருடைய நன்றியும் விசுவாசமும் கிட்டும். நரகத்தை வெற்றி கொள்வது எப்படி கடினமோ அப்படியே கொடுங்கோன்மையை வெற்றி கொள்வது கடினம். ஆனால் நமக்கு ஓர் ஆறுதல் உண்டு. போராட்டம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கடினமா யிருக்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நமது வெற்றியும் சாசுவதமானதாயிருக்கும் என்பதுவே அந்த ஆறுதல்.

நான் சாதிக்க முடியும்

நான் ஏன் அடிமையாயிருக்க வேண்டும்? ஓர் எஜமானனுடைய சேவையில் நான் இருக்கவேண்டுமென்ற தேவையென்ன? இந்த இரண்டு கைகளைக் கொண்டே நான் அநேக அற்புதங்களைச் செய்வேன் எஜமானன் வீற்றிருக்கிற ஆசனத்தைக் காட்டிலும் சிறந்ததோர் ஆசனத்தைச் சமைக்க எனக்கு ஆற்றலுண்டு. அப்படியிருக்க, அவனுடைய தயவு எனக்கு எதற்கு? அவனுக்கு நான் ஏன் வணங்கி நிற்கவேண்டும்? கடவுளைப்போல் ஆக என்னால் முடியும். ஆதலின் உறுதியான நெஞ்சுபடைத்த எனது தோழர்களே! என்னோடு சேர்ந்து நில்லுங்கள். தட்டுத் தடுமாறி நில்லாதீர்கள். புகழ்பெற்ற வீரர்களாகிய நீங்கள் என்னைத் தலைவனாகத் தெரிந்தெடுத்திருக்கிறீர்கள். என்னிடம் பூரண நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற உங்களை வைத்துக் கொண்டு நான் அநேக காரியங்களைச் சாதிக்க முடியும்.

எல்லோரும் சம உரிமையுடையவர்கள்

ஏழையோ பணக்காரனோ, வெள்ளையனோ கறுப்பனோ, சிறியவனோ பெரியவனோ, அறிஞனோ முட்டாளோ, யாரா யிருந்தாலும் அவனுக்குத் தன் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல உரிமை யுண்டு. அவன் தப்பாகச் சொல்லட்டும், சரியாகச் சொல்லட்டும், எந்தக் காலத்தில் வேண்டுமானாலும் சொல்லட்டும், அவனுக்குத் தன் கருத்தை வெளியிட உரிமையுண்டு. விருப்பமுள்ளவர்கள் அதைக் கேட்க உரிமையுடையவர்கள். மற்றவர்களுடைய உரிமைகளைப் பற்றித் தீர்ப்புக் கூற, தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதென்று யாரும் கருதவேண்டாம். இந்த விஷயத்தில் எல்லோரும் சம உரிமை யுடையவர்களே.

சகோதரா! தைரியங்கொள்!

சகோதரா! தைரியங்கொள்; உற்சாகமாயிரு. என்ன நேரிட்ட போதிலும் நாம் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றியே ஆகவேண்டும். நமக்கு ஒரு முறை, இரண்டு முறை, இன்னும் எத்தனை முறையானாலும் தோல்வி ஏற்பட்டுமே, என்னபிரமாதம்? சுதந்திரத்திற்காகப் பாடு படுகிற நம்மை, ஜனங்கள், அசட்டை செய்யலாம்; நம் விஷயத்தில் நன்றி கெட்டவர்களாக நடந்து கொள்ளலாம்; வேறு விதமான துரோகங்களையும் நமக்குச் செய்யலாம். அதிகார சக்தி என்ன, போர்ச் சேவகர்களென்ன, பீரங்கிகளென்ன, குற்ற விவகாரச் சட்டங்களென்ன, எல்லாம் சேர்ந்து நம்மைப் பயமுறுத்தலாம். ஆயினும் சகோதரா! தைரியங்கொள்; உற்சாகமாயிரு. சுதந்திரத்தை நாம் காப்பாற்றியே யாக வேண்டும்.

தாய் நாடு

உனது தாய் நாட்டை நேசி. உனது முன்னோர்கள் நித்திய நித்திரை செய்து கொண்டிருப்பது இங்கு தான். உன் இருதயத்திலே நிரந்தர வாசம் செய்கிற உனது மனைவி, முதன் முதலாக உன்னிடம் வந்து காதல் மொழி பேசியது இங்குதான். உனது நாடு, கடவுளால் உனக்கு அருளப்பட்ட வீடு. உனது பெயர், உனது புகழ், நீ யாரென்பதற்கு அடையாளம் ஆகிய இவை யாவும் உனது நாட்டில் அடங்கி இருக் கின்றன. உனது எண்ணங்களை, யோசனைகளை, உனது ரத்தத்தை, தாய் நாட்டுக்குக் கொடு. நமது முன்னோர்களுடைய நோக்கப்படி அதனை முன்னுக் குக் கொண்டு வா. அதனை அழகு படுத்து. பொய்மையி னாலோ, அடிமைத்தனத்திலோ அதனைக் கறைப் படுத்தாதே.

எங்களது உரிமை

உலகத்தின் சட்ட திட்டங்களெல்லாம் ஒடிந்து விழுந்தாலும் சரி, நாங்கள் என்ன எண்ணுகிறோமோ அதைச் சொல்லியே தீருவோம். நாங்கள் கேட்கப் படல் வேண்டும். நாங்கள், ஒரு வார்த்தையைக் கூடச் சொல்லாமல் விடமாட்டோம் ; ஓர் எழுத்தைக் கூடத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டோம். பொய்யர்கள் பயப்படட்டும், கோழைகள் கூசிக்குலையட்டும், துரோகிகள் பின் செல்லட்டும், நாங்கள் எதை எண்ணுகிறோமோ அதைச் சொல்லியே தீருவோம். நாங்கள் உண்மையையே சொல்கிறோம். சுதந்திர உதயத்தின் ரேகைகள் எங்களுக்குப் புலப்படுகின்றன. அப்படி யிருக்க, பிறருடைய ஏச்சுப் பேச்சுக்களுக்கு நாங்கள் ஏன் கவலைப் படவேண்டும் ?

நாங்கள் உயிரோடிருக்கிறவரை, நாங்கள் தாராளமாக மனம் விட்டுப் பேசவேண்டும். ஐரோப்பாவின் எல்லாப் பாகங்களிலுமிருந்து புயற்காற்று வந்து அடித்தால் தானென்ன? நாங்கள் வாய்விட்டுப் பேசியே தீருவோம். இன்றோடு நமது பெருமையெல்லாம் சீர்குலைந்து போனாலும், நாம் என்ன கூறினோமென்பதாவது பிற்காலத்தில் ஏடுகளில் பதிந்திருக்குமல்லவா ?

சிறைவாசியின் கூற்று

விசுவாசம், நம்பிக்கை, பொறுமை ஆகிய இவையே எனக்கு வழிகாட்டிகள். எனது மனச்சாட்சி மகா பரிசுத்தமாயிருக்கிறது. ஆண்டவன் என் பக்கத்தி லிருக்கிறான். நான் எந்தச் சத்துருவுக்கு இனி அஞ்ச வேண்டும் ?

எனது ரணங்களை, பொறுமையானது ஆற்றுகிறது. அன்போ, கட்டுக் குட்படாமல் சஞ்சாரம் செய்கிறது. எனது தேகத்தை அவர்கள் இந்த அறைக்குள் பூட்டி வைக்கிறார்கள். ஆனால் என் ஆத்மாவை அவர்கள் பூட்டிவைக்க முடியாதே !

சிறைக்காவலனுடைய கொடுமையோ சொல்ல முடி யாது. எல்லோர் விஷயத்திலும் அவன் ஒரே மாதிரி யாகத்தான் நடந்து கொள்கிறான். "உங்கள் தேகத் துச் சதையைத் தின்னுங்கள் ; அல்லது உங்களைச் சுற்றியிருக்கும் சுவர்களிலுள்ள கற்களைத் தின்னுங் கள்" என்று எங்களுக்குக் கூறுகிறான்.

அதிகமான பணம் வைத்துக் கொண்டிருப்போர் உல கப் பற்று நிரம்பியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர் களுக்குத் திருப்தியே உண்டாவதில்லை. மேலும் மேலும் சுரண்டப் பார்க்கிறார்கள். •

நானோ, எல்லோரைக் காட்டிலும் ஏழை. உலகக் கவலைகளிலிருந்து விடுதலை பெற்றிருக்கிறேன். எனவே, பணக்காரர்கள் பந்தத்திலே வாழ்கிறார்கள், நான் சுதந்திரமாயிருக்கிறேன் என்ற எண்ணம் எனக்கு வலுத்திருக்கிறது.

மிஞ்சியிருப்பது என்ன?

பூமி, என்னுடையதென்று சொல்கிறான் நிலச் சுவான்தாரன். சமுத்திரம், என்னுடையதென்று கூறுகிறான் வியாபாரி. பூமியின் கீழ்க்கிடக்கும் சுரங்கப் பொருள்கள், லேவா தேவித் தொழில் செய்கிறவனுடைய பைகளில் சென்று நிரம்புகின்றன. எனக்கென்று மிஞ்சி யிருப்பது என்ன?

எஜமானனுடைய வேலைக்காக, சக்கரம் சுழல்கிறது. தொழிலாளர்கள், எதை உற்பத்தி செய்தார்களோ அதைப் பாதுகாக்க, தொழிலாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட எஃகு ஆயுதம் மின்னுகின்றது. படை வீடென்ன, புரோகிதர்களின் பிரசங்க மேடைகளென்ன, நீதி ஸ்தலங்களென்ன, இவை யாவும், பணக்காரர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குத் தாராளமாகத் திறந்துவிடப் படுகின்றன. கல்வி, கலை, ஆயுதம் முதலிய யாவும் அவர்களுடையனவே; அவர்களுக்காகவே. எனக்கென்று மிஞ்சியிருப்பது என்ன?

அவர்களுடைய படிப்புக்கு நான் பணங்கொடுக்கிறேன். அவர்கள் சௌக்கியமாயிருக்கும் பொருட்டு நான் உழைக்கிறேன். இவைகளுக்குப் பதிலாக எனக்குக் கிடைப்பது என்ன? எப்பொழுதும் பொருள் முட்டுப்பாடு, அறியாமை, வியாதி இவைதான். உழைப்பு! உழைப்பு! உழைப்புக்குப் பிறகு? சந்தோஷ மற்ற வீடு! அங்கே, அந்த வீட்டிலே, பசிக் கொடுமையினால், கீழான உணர்ச்சிகள் பல தாண்டவம் செய்கின்றன. எனக்கு யார் சாசுவத

மான நஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நான் சாசுவதமான லாபத்தைக் கொடுக்கிறேன். சந்தோஷகரமான ஓய்வை, பணக்காரர்கள் மட்டுமே அனுபவிக்கலாம். விளையாடுகிற குழந்தை, சிரிக்கிற மனைவி, எல்லாம் அவர்களுக்குத்தான். எனக்கென்று மிஞ்சி யிருப்பது என்ன?

அவர்கள், அந்தப் பணக்காரர்கள், எனக்கு என்ன கொடுக்கிறார்கள்? கஞ்சத்தனமான சில காசுகள்! அல்லது சிறைவாசம்! கடைசியில் சவக்குழி! அதனோடு, என்னுடைய சம்பந்தம் அற்றுப்போய் விட்டதாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். எனது காதலியின் உடைந்துபோன இருதயத்தை, அவர்கள் செப்பனிட்டுக் கொடுப்பதில்லை. இறந்துபோகும் தறுவாயிலுள்ள குழந்தையை உயிரோடு கொடுப்பதில்லை. நாங்கள், அதாவது என் போன்றவர்கள், எங்களுடைய பள்ளமான கன்னங்களைக் கொண்டும், குழிவிழுந்த கண்களைக்கொண்டும் அவர்கள் மீது எப்படி வெற்றி காணமுடியும்? நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சந்திக்கிறபோது, எங்கள் நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறபோது, ஒருவருக் கொருவர் என்ன கேட்டுக்கொள்கிறோம்? 'பணக்காரர்களுக்கு நிலம் இருக்கிறது. எனக்கென்று மிஞ்சியிருப்பது என்ன?'

எங்களுக் கிழைக்கப்படும் கொடுமைகளை நாங்கள் மௌனமாகப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவற்றை எங்களுடைய மூளையில் பத்திரப் படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள், அந்தப்

பணக்காரர்கள், எங்களை மந்த புத்தியுள்ளவர் களென்று கருதுகிறார்கள். நாங்கள் இறந்துபோன வர்களென்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் மறு படியும் புத்துயிர் பெற்றெழுவோம். அப்பொழுது ஒரு முழக்கம், நாட்டை ஊடுருவிச் செல்லும்; ஜன சக்தியினிடையே ஒரு பெருமூச்சு ஓடும்............

பிரதிக்ஞை

ஒருவன் மனப் பூர்வமாக, உள்ளுணர்ச்சியுடன் ஒரே ஒருமுறை பின்வருமாறு பிரதிக்ஞை செய்துகொண்டால் போதுமானது :—" சுதந்திரம், எனது தேசம், மானிட சமுதாயம் ஆகிய இம் மூன்றினிடத்திலும் நான் பரிபூரண நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன். அவைகளுக்காக நான் உயிருள்ளவரையில் போராடுவேன்; எந்த ஆயுதம் அகப்பட்டாலும் அதைக் கொண்டு போராடுவேன். மரணம் நேரிட்டாலும் சரி, துவேஷம், உல்லங்கனம் இவைகளுக்குட்படுத்தப் பட்டாலும் சரி, எதனையும் நான் பொருட்படுத்த மாட்டேன். ஏனென்றால் அப்படிப் போராடுவது எனது கடமை."

சந்தோஷ புருஷன் யார்?

மற்றவர்களுடைய இஷ்டத்தை எதிர் பார்த்து எவனொருவன் காரியங்கள் செய்யாமலிருக்கிறானோ, எவனுக்கு, அவனுடைய தூய எண்ணமே கவசமா யிருக்கிறதோ, எவன், உண்மையாக நடந்து கொள் வதன் மூலம் தன் திறமையைக் காட்டுகிறானோ அவனே சந்தோஷ புருஷன்.

எவன், கீழான இச்சைகளின் ஆட்சிக்கு உட்படாம லிருக்கிறானோ, எவனுடைய ஆத்மா மரணத்தை எதிர்பார்த்துத் தயாராயிருக்கிறதோ, எவன், உயர்ந்த காதலுக்கோ இழிவான பேச்சுக்கோ தன்னை பந்தப் படுத்திக் கொள்ளாமலிருக்கிறானோ, அவனே சந்தோஷ புருஷன்.

எவன், பொய் வதந்திகளினின்று தன்னை விடு தலை செய்து கொண்டிருக்கிறானோ, எவன், தான் சாந்தி பெறுவதற்குரிய இடமாகத் தன் மனச் சாட்சியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறானோ, எவனு டைய ராஜ்யத்தில் முக ஸ்துதிக்காரர்கள் ஆதரிக்கப் படமாட்டார்களோ, அல்லது குற்றவாளிகள் பெரிய மனிதர்களாக்கப்பட மாட்டார்களோ அவனே சந்தோஷ புருஷன்.

ட வசத்தினால் முன்னுக்கு வருகிறவர் கண்டு எவன் பொறாமைப் படாமலிருக் கிறானோ, தீயொழுக்கம் என்றால் என்ன வென்பது எவனுக்குத் தெரியாமலிருக்கிறதோ, அரசாங்கச்

சட்ட திட்டங்களுக் கல்லாமல், நற்குண மென்ப தற்காக எவன், மற்றவர்களுக்கு, அவர்களுடைய நன்மையை முன்னிட்டு, ஆழமான காயத்தை உண்டு பண்ணுகிருனே அவனே சந்தோஷ புருஷன்.

எவன், கடவுளின் நன்கொடைகளை இரவல் கேளா மல், அவருடைய திருவருளுக்குமட்டும் பிரார்த்திக் கிருனே, எவன், ஒரு நல்ல புஸ்தகத்துடனே அல்லது சிநேகிதனுடனே தன் பொழுதைப் போக்குகிருனே அவனே சந்தோஷ புருஷன்.

இப்படிப்பட்டவன், கீழான சக்திகளினின்று விடு தலை யடைந்தவனுயிருக்கிருன். இவனுக்கு, மேலே ஏறுவோம் என்ற நம்பிக்கையுமில்லை; கீழே விழுந்து விடுவோம் என்ற அச்சமுமில்லை. இவன், எந்த ராஜ் யத்திற்கும் அரசனு யில்லாவிட்டாலும், தனக்குத் தானே அரசன். இவனுக்கென்று ஒன்றுமில்லை; ஆனல் எல்லாம் உடையவனுயிருக்கிருன்.

ஏதோ ஒன்றுக்காக வாழ்

உலகத்திலே ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்கள் மூச்சு விடுகிறார்கள் ; அங்கும் இங்குமாக நடமாடுகிறார்கள்; ஆம், உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கடைசியில் வாழ்க்கை மேடையினின்று மறைந்து விடுகிறார்கள். பிறகு அவர்களைப்பற்றி யாரும் கேள்விப்படுவதில்லை. ஏனிப்படி ? உலகத்திற்காக ஒரு சிறு நன்மையைக்கூட அவர்கள் செய்யவில்லை. அவர்களுடைய நல்லாசியை ஒருவர்கூடப் பெறவில்லை. யாருடைய விமோசனத்திற்கும் அவர்கள் துணை செய்யவில்லை. அவர்கள், ஒரு வரி எழுதவில்லை ; ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை. இப்படி இருந்து அவர்கள் இறந்து விட்டார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை விளக்கு அணைந்து விட்டது. அவர்களைப்பற்றி இப்பொழுது யாருக்கும் நினைவே கிடையாது.

அமரத்துவம் வாய்ந்த ஓ மனிதனே ! நீயும் அப்படியே இருந்து இறந்துவிடப் போகிறாயா ? அப்படிச் செய்யாதே. ஏதோ ஒன்றுக்காக வாழ். நன்மை செய். சிலத்தின் ஞாபகச் மாக ஏதேனும் ஒன்றை ஸ்தாபித்து விட்டுப்போ. அந்த ஞாபகச் சின்னம் உனது பிற்காலத்தில் எவ்வித புயற்காற்றினாலும் அலக்கழிக்கப் படாமல் இருக்கட்டும். உனது வாழ் நாளில் எத்தனையோ பேரை நீ சந்திக்கிறாய் அல்லவா ? அத்தனை பேருடைய இருதயத்திலும் உனது பெயரை அன்பிலே தோய்த்து எழுதிவிடு. பிறகு உன்னை எப்பொழுதும் அவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள். ஆகாயத்தில் எப்படி நட்சத்

திரங்கள் ஸ்திரமாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றனவோ அப்படியே உனது பெயரும் அவர்களுடைய இருதயத்திலே சதா பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்.

நேர்மையே எனது கவசம்

தண்டனையை எதிர்பார்த்து நிற்கும் ஒருவன் கூறுவது:

நீதிபதிகளே! என்னுடைய முடிவு என்னவென்பதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையே இல்லை. நான், எந்த விதமான ஆபத்தையும் எதிர்த்து நிற்பேன்; மரண தேவதையின் முகத்தை நேரிலே பார்ப்பேன். ஏனென்றால் நேர்மையை நான் கவசமாக அணிந்து கொண்டிருக்கிறேன். இருட்டுச் சிறையிலே நான் தவிக்குமாறு எனக்கு நீங்கள் தண்டனை விதிக்கலாம்; அல்லது தூக்கு மேடையின்மீது என்னை ஏற்றுவிக்கலாம். ஆனால் கடமையைச் செய்து விட்டதாக எனக்கு ஒருவித திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதே, ஒருவித மனச்சாந்தி உண்டாயிருக்கிறதே அதை யாரும் கலைக்க முடியாது; அழிக்க முடியாது.

நியாயமா ?

குளிர்ந்த நிழலில் இருந்துகொண்டு, வாழ்க்கையின் எல்லாச் சௌகரியங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் 'இப்பொழுதுள்ளதே சரி; இருக்கிறபடியே எல்லாம் இருக்கட்டும்; எவ்விதமான புதிய சீர்திருத்தமும் தேவையில்லை' என்று சொல்கிறார்கள். இதைவிடப் பெரிய தவறு வேறொன்றுமில்லை. இவர்கள், சீர்திருத்த வாதிகளைப் பார்த்து 'கற்பனை உலகத்திலே சஞ்சரிக்கிறவர்கள்' என்று பரிகசிக்கிறார்கள். இது நியாயமா? சமுதாயத்திலுள்ள பெரும்பாலோர், வறுமையிலும் அறியாமையிலும் அழுந்திக் கிடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது நியாயமா ? இப்பொழுதுள்ள நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது குற்றமாகுமா ? நாம் சௌக்கியமா யிருக்கிறோம் என்ற காரணத்தினால், உலகமெல்லாம் சௌக்கியமா யிருக்கிறதென்று கருதுவது சரியா ?

மதத்தைப்பற்றித் தவறான கருத்து

பாரமார்த்திகத்தைப்பற்றி அவ்வளவாகப் பேசாமல், லௌகிகத்தைப்பற்றியே அதிகமாகப் பேசுவோர் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களனைவரையும் கெட்ட மனிதர்களென்று கருதி, துச்சமாகப் பேசிவிடுவதா? கூடவே கூடாது. அவர்கள், நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டு மென்பதற்காகவே பிறந்தார்கள். ஆனால், அவர்கள், தங்கள் வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறபோது, புரோகிதர்கள், அரசாங்கத் தோடும் பிரபுக்களோடும் சேர்ந்துகொண்டு, தங்க ளுக்கு விரோதமாகக் காரியங்கள் செய்வதையும், நியாயமாக நடக்கிறவர்களைப் பரிகசித்து வருவதை யும் பார்த்தார்கள். பிறகுதான் அவர்கள், மதத் தைப் பற்றிக் கேவலமாகப் பேச ஆரம்பித்தார்கள்.

பூமா தேவியே ! கேள் !

கொடுங்கோலர்களுடைய சூழ்ச்சிகளுக்கு இனி தயை தாட்சண்யமே கிடையாது. மேல் பதவியிலிருக்கும் கீழ் மக்களை இனி நாங்கள் சட்டை செய்யப் போவதே இல்லை. அடிமைகள் நிறைந்த நாட்டை இனிக் கண்ணெடுத்துப் பாராதபடி அதற்குத் தாளிட்டு விட்டோம். பூமா தேவியே! கேள். இந்தச் செய்தி வானுலகத்திலும் பரவட்டும். என்ன அந்தச் செய்தி? "எங்கள் நாடு விழித்துக்கொண்டு விட்டது. அதன் சக்தி இதுகாறும் உறங்கிக் கொண்டிருந்ததே தவிர இறந்து போகவில்லை."

நமது சம்பத்து

இத்தாலிய வீரனுகிய மாஜினி (1805-1872) தன் தாய்க்கு எழுதுகிற கடிதத்தில் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகிருன் :

தாயே! இந்த உலகத்தில் உன்னுடைய வாழ்க்கை மிகக் கடினமான வாழ்க்கையாகிவிட்டது. என்னுடைய வாழ்க்கையும் அப்படித்தான். நாம் விரும்பினுல், இப்பொழுதுள்ளதைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிக சந்தோஷத்துடன் இருக்கலாம். ஆனுல் இந்த நெருக்கடியான காலத்தில், நமது ஒழுக்க முறைகளில ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தச் சமயத்தில், மற்றவர்களிடத்தில் இல்லாத ஒரு சம்பத்து நமயிடத்தில் இருக்கிறது. அஃதென்ன? குன்றுத நம்பிக்கை. கடவுள், ஏதோ யதேச்சையாக அல்லது தமது ஆசையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும்பொருட்டு நம்மைப் படைக்கவில்லை. தமது எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்கான ஒரு கருவியாகவே நம்மைப் பிறப்பித்திருக்கிறுர். கடவுள், பரமகருணை நிதி என்ற நம்பிக்கை யுடையவர்கள் நாம். ஏதோ காரணமில்லாமல், நாம் கஷ்டப்படும்படி பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார் அவர்.

நன்னாள் வருக!

எந்த நாளில், அடிமைகள் தங்கள் விலங்குகளை அறுத்தெறிகிறார்களோ, எந்த நாளில், அடிமைகள் கொடுங்கோன்மைக்குப் பயந்து மண்டியிட்டுப் பணிய மறுக்கிறார்களோ, எந்த நாளில், அடிமைகள் மிருகங்களைப்போல் நடத்தப் படாமலிருக்கிறார்களோ அந்த நன்னாள் விரைவிலே வருக! உலகனைத்தும் அந்நன்னாளைக் கொண்டாடுக! அந்த நாள் வரும்; நிச்சயமாக வரும். அப்பொழுது, மனிதனிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்ட உரிமைகள் மீண்டும் அவனிடம் வந்து சேரும்.

மானிட ஜாதியின் ரத்தம் சிந்தாதிருக்கும் நாள் விரைவிலே வரும். மானிட சகோதரத்துவம் என்பது எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப் படுமாக! அடிக்கு அடியே பதில் என்று இல்லாமல், தீமைக்கு நன்மையே செய்கிற காலம் வருமாக! உலகத்தில் சண்டை சச்சரவுகள் ஒழியுமாக! பரம சத்துருவாயிருந்தவனும் சிறந்த நண்பனாக மாறும்படியான காலம் வருமாக!

•

உலகத்திலே யாரும் யார்மீதும் ஆதிக்கஞ் செலுத்தாதபடியும், கொடுங்கோன்மைக்கு முன்னர் தலை வணங்காதபடியும் இருக்கிற காலம் வருமாக! அப்பொழுது, பிறப்பினால் அனைவரும் ஒன்றுபட்டவரே, அவரவரும், தங்கள் தங்கள் மனிதத் தன்மையினால்

உயரவேண்டும் என்ற உண்மை அங்கீகரிக்கப் படுமாக! அந்த நாள் வரப்போகிறது. அப்பொழுது சிறைகளிலிருந்து ஒரு பெரு முழக்கம் கிளம்பும்.

அந்த நாள், அந்த நேரம், அந்தச் சந்தர்ப்பம் வருகிற வரை என் உயிர் இருக்குமானால், என்னுடைய அறிவு, இதயம், கைகள் இவைகளைக் கொண்டு, அடிமைச் சங்கிலிகளை உடைத்தெறிவேன். பிறர் பொருளைச் சுரண்டி வாழ்கிறானே அவனுக்கு அந்தச் சுரண்டும் சக்தி யில்லாமற் செய்து விடுவேன். ஆகாய வாணியே இதற்குச் சாட்சி. என்ன துன்பம் நேரிட்டாலும், என்ன ஆபத்து வந்தாலும், இந்த என் கடமையினின்று ஓடமாட்டேன்.

"நாடோடி"

எழுதிய

பிழைக்கும் வழி

சீக்கிரம் வெளிவரும்